

FLOSAR

GLASILO OB PRAZNIKU OBČINE PODVELKA 2020

21. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE PODVELKA

Beseda urednika

»A letos bo Flosar?« so bile besede, ki sem jih v tem letu pogosto slišal.

V času ko je celotna družba na preizkušnji, si tudi v občini Podvelka postavljamo vprašanja, ki bi se v »normalnem času« zdela nesmiselna. V tem času ni lahko sprejemati odločitve, ko je danes nekaj dovoljeno, jutri pa to ni več primerno. Ljudje smo bolj previdni, odločamo se z veliko mero preudarnosti. A kljub temu te kdaj kakšno vprašanje preseneti do te mere, da odgovoriš na hitro, brez pomisleka. »Flosar bo, mora biti!« Ti »čudni časi« pa so lahko tudi povod za kakšno lepo zgodbo in hkrati priložnost, da jo z besedo zabeležimo in delimo v Flosarju že letos, ali pa prihodnje leto...

V imenu uredniškega odbora se avtorjem besedil zahvaljujem za čudovite prispevke, vam spoštovanim bralkam in bralcem pa želim obilo veselja v Flosarjevi družbi.

*Aleksander Golob,
odgovorni urednik*

OBČINA PODVELKA

Podvelka 13 - 2363 Podvelka
telefon: 02 876 95 10
faks: 02 876 62 16
obcina@podvelka.si
<http://www.podvelka.si/>

Koroška

FLOSAR,

glasilo ob prazniku Občine Podvelka

- Izdajatelj:** Občina Podvelka, Podvelka 13, 2363 Podvelka
- Odgovorni urednik:** Aleksander Golob
- Uredniški odbor:** Anton Kovše, Drago Selič, Ivanka Vomer, Maja Valente, Miran Pušnik, Sebastjan Lipuš in Aleksander Golob
- Jezikovni pregled:** Maja Valente, prof.
- Fotografije:** arhivi posameznikov in društev
- Grafična podoba in tisk:** Tiskarstvo in knjigoveštvo Grešovnik
- Naslovnica:** Kapla - avtor fotografije: Matjaž Poglajen
- Naklada:** 1.100 izvodov
- Elektronski naslov:** flosar.podvelka@gmail.com

Nagovor župana

Spoštovane občanke in občani,

ob prihodu novega leta 2020 so dobre želje pospremili objemi ter iskreni stiski rok in takrat nihče izmed nas ni pomislil, da slednje že čez dobra dva meseca ne bo več nekaj samoumevnega.

V začetku pomladi nas je korona virus pahnil v negotovost – koliko časa bodo razmere trajale, kakšne bodo posledice krize in kakšni bodo ukrepi po njej – bo bodoča normalnost še takšna, kot smo jo poznali?

Občina Podvelka je takoj sprejela nekatere ukrepe za zajezitev širjenja virusa. Ob tem se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste pripomogli, da smo lahko vsakemu občanu naše občine omogočili, da je dobil zaščitno pralno masko za večkratno uporabo. Hvala za vašo angažiranost in pripravljenost za sodelovanje ter izkazano pomoč sokrajanom.

Kljub temu da vedno tako dobro obiskanih prireditev ob praznovanju občinskega praznika zaradi razmer glede novega koronavirusa letos ne bo, srčno upam, da nam bo uspelo bolezen ustaviti in bomo v prihodnje vse nadoknadili, morda še nadgradili. V preteklosti smo večkrat dokazali, da nam skupaj lahko uspe. Zato z optimizmom zrem v prihodnost in upam, da bodo poletni dnevi prinesli tudi bolj spodbudne novice. Iskrene čestitke ob občinskem prazniku in naj vam dopustniške in počitniške urice popestri tudi naš Flosar.

Kljub velikim težavam epidemije COVID-19 se bodo izvajale naslednje investicije:

- rekonstrukcija JP Kašman–Šranger korito,
- vodovod Kapla,
- ureditev skednja na Kapli,

- avtobusno postajališče Vurmat za smer Maribor,
- vodovod Ožbalt,
- oskrba s pitno vodo v porečju Drave v vaških skupnostih Ožbalt, Podvelka in Brezno,
- vodovod Lehen,
- rekonstrukcija JP (št. 819771) Podvelka–Gotjenk,
- vodovod Podvelka,
- rekonstrukcija LC (št. 347082) Brezno–Remšnik, odsek Rižnik–Lakoše,
- križišče odcep Morkuš,
- WiFi4EU,
- Dravska kolesarska pot in
- Športna dvorana Brezno.

*Anton Kovše, ing.
Župan Občine Podvelka*

Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2020

NAZIV ČASTNE OBČANKE PREJME MARIJA POGLAJEN

Njena aktivnost v Občini Podvelka se je začela leta 1980. Še isto leto je bila izvoljena za predsednico Krajevne skupnosti Kapla, delo je opravljala vse do konca skupne Občine Podvelka-Ribnica, leta 1994. V tem obdobju je nosila vodilno vlogo pri ogromno projektih,

ki so pripomogli k razvoju Kaple. S svojim delom je bila znana izven občine Podvelka, kakor tudi izven meja Slovenije. Ob osamosvojitvi Slovenije leta 1991 je bila pobudnica posaditve lipe v centru Kaple in spominskemu zapisu, ki se hrani v zakopani steklenici ob drevesu. Tri mandate je nosila naziv občinske svetnice in si prizadevala za razvoj komunalne infrastrukture, turizma in socialne varnosti. V letih 1994 in 1998 je bila tudi predsednica Vaške skupnosti Kapla in pripomogla k odobritvi izgradnje nove osnovne šole na Kapli. Vse od leta 1996 pa je članica Prostovoljnega gasilskega društva Kapla.

Naziv Častna občanka Občine Podvelka prejme Marija Poglajen za izjemne dosežke pri prepoznavnosti in razvoju Kaple in s tem Občine Podvelka.

ZLATI GRB OBČINE PODVELKA PREJMEJO LJUDSKE PEVKE S KAPLE

Skupino, ki deluje od leta 1994, sestavlja pet članic, katerih vodja je Štefanija Pavlič. Vsako leto imajo po 15 do 20 nastopov po celotni občini in tudi izven nje. Nastopale so po vsej Sloveniji, poznajo pa jih tudi zdomci v Nemčiji in Avstriji. Znane so po svojem večglasnem petju in izrednim poznavanjem ljudskega petja. V času delovanja so izdale tri albume, dva z ljudskimi pesmimi in enega s partizanskimi. Imajo tudi nekaj lastnih pesmi,

kot sta Pesem o Kapli in Oda brezniški žametovki, ki je posvečena potomki najstarejše vinske trte v Breznu.

Zlati grb Občine Podvelka prejmejo Ljudske pevke s Kaple za izjemne dosežke na kulturnem področju in aktivno delo pri ohranjanju ljudskega petja.

SREBRNI GRB OBČINE PODVELKA PREJME DRUŠTVO KMETIC DRAVSKE DOLINE – KO KAPLA

Društvo kmetič Dravske doline – KO Kapla si s svojim delovanjem zadnjih 30 let prizadeva za ohranjanje delovanja društva v kraju in ima pomembno vlogo pri organizaciji različnih prireditev.

Med najpogostejšimi udeleževanji njihovega društva spadajo organizacija kuharskih tečajev, pridobivanje novega znanja z udeleževanjem na strokovnih ekskurzijah, sodelovanje na vsakoletnem turističnem dnevu občine, peka krofov za pustno povorko na Kapli, pogostitev s pecivom ob občinskem prazniku, peka flancatov od dnevu Kaple in še mnogo drugih.

Srebrni grb Občine Podvelka prejme Društvo kmetič Dravske doline – KO Kapla za aktivno delo na kulinarinem in ročnodelskem področju.

BRONASTI GRB OBČINE PODVELKA PREJMEJO STANISLAV MORI ML., JULKA KRIVOGRAD IN PRVI POSREDOVALCI V VS LEHEN – VALERIJA NOVAK, HERBERT NOVAK, LUKA NOVAK IN NINA NOVAK

Gospod Stanislav Mori ml. že vrsto let sodeluje z Vaško skupnostjo Podvelka. S svojim delom, kot gasilec ali kot občan, je ogromno pripomogel k dogodkom, ki jih je organizirala Vaška skupnost Podvelka. Še posebej se je izkazal pri pripravi občinskega praznika in postavitvi majskega drevesa v lanskem letu.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Stanislav Mori ml. za aktivno delo v PGD Brezno-Podvelka in pomoč v Vaški skupnosti Podvelka.

Že od prvega leta upokojitve, 1991, je članica Društva upokojencev Brezno-Podvelka. Po letu včlanitve je postala blagajničarka društva in to funkcijo opravlja še danes. Kot članica je vsa ta leta organizirala društvene aktivnosti. Ostali člani društva ji pripisujejo izjemen posluh za ljudi v težavah in usmerjenost k reševanju problemov na najbolj človekoljuben način. Med letoma 1996 in 2008 je bila tudi predsednica Turističnega društva Brezno-Podvelka in si je prizadevala za urejeno okolje in sožitje med krajani.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Julka Krivograd za aktivno delo v društvu upokojencev Brezno-Podvelka ter na področju turizma.

Člani aktivno sodelujejo v prostovoljnem gasilskem društvu Brezno-Podvelka. So edini prostovoljni gasilci, kot družina in posamezniki iz Vaške skupnosti Lehen. Trije izmed prejemnikov sodelujejo tudi v operativi. Luka Novak je opravil tečaj bolničarja in lahko po zaslugi Občine Podvelka, ki je zagotovila

opremo, nudi nujno medicinsko pomoč. Dva člana prvih posredovalcev sodelujeta tudi v Umetniškem društvu Vila. Poleg navedenega pa nudijo pomoč sosedom pri košnji trave, spravilu drv ter drugih opravilih, ki so potrebna. Prav tako vsako leto skrbijo za okrasitev mostu za Rdeči Breg s postavljanjem korit z rožami.

Bronasti grb Občine Podvelka prejmejo Prvi posredovalci v VS Lehen – Valerija Novak, Herbert Novak, Luka Novak in Nina Novak za aktivno delo v prostovoljstvu in PGD Brezno-Podvelka.

PRIZNANJE ZA IZJEMNE DOSEŽKE NA PODROČJU KULTURE PREJME ŠTEFANIJA PAVLIČ

Leta 1994 je bila ena izmed ustanoviteljcev Ljudskih pevk v okviru Kulturnega društva Kapla in jo vodi od samega začetka. Pripisujejo ji izreden posluh, skromnost, neumorno energijo in cilj ohranjanja ljudskega petja še v naslednje rodove. Z njenim vodenjem so

poznane po celotni občini in tudi preko meja. Za svoje delo so prejele že številna priznanja in tudi državno zlato plaketo za ljudsko petje.

Priznanje za izjemne dosežke na področju kulture prejme Štefanija Pavlič za izjemne dosežke pri ohranjanju ljudskega petja.

Zlate petke OŠ Brezno-Podvelka:

Nal Podlesnik
Jaka Metličar
Luka Grobelnik

Zlate petke PŠ Kapla:

Marko Kojzek
Domen Štrablek

Priznanja za najlepše urejen posamezni objekt v letu 2020:

VS Lehen: Milena Jeseničnik in Terezija Helbl in Jožef Jeseničnik
VS Podvelka: Malčka in Ludvik Krenkar
VS Brezno: Katarina in Jožef Kojzek
VS Ožbalt: Marijana in Zlatko Žunko
VS Kapla: Majda Jert in Jože Stajan

Priznanje za najlepše urejeno vaško skupnost v letu 2020 prejme:

Vaška skupnost Brezno

VS Podvelka v preteklem letu

Leto je naokoli in zopet se je potrebno ozreti nazaj in pogledati, kaj se je dogajalo v naši vasi v preteklem letu. Tokrat se VS Podvelka javlja v novi zasedbi, ki jo je kar na začetku mandata čakal najpomembnejši dogodek v občini – organizacija občinskega praznika. Bil je še toliko bolj pomemben, saj je bil jubilejen.

Občinski praznik se je odvijal zadnji teden v avgustu, 24. 8. 2019. Vreme se je zopet želelo poigrati z nami, kar je zgloda postala stalnica pri organizaciji občinskega praznika v VS Podvelka, a nam sta naša železna volja in trud omogočili izvedbo celotnega programa. Je pa burno vreme dodalo še nekaj dodatnega adrenalina, kar pa tudi ni najbolj slabo, le pozitivno je treba peljati do konca. Zaradi vremena je prišlo do časovnega zamika vaških iger, ki so se odvijale na igrišču v Gotjenku. Vendar, ko so se igre pričele, je moralo tudi vreme priznati našo premoč. Tekmovalci so bili izvrstno pripravljeni, gledalci oziroma navijači se niso šparali, tako da enkratno vzdušje ni bilo pod vprašajem. Domača ekipa je pokazala, da ves trud s treningov ni bil zaman, tako da jim pokal ni mogel spolzeti iz rok. Zato jim ob tej priložnosti še enkrat iskreno čestitamo za borbo.

Po končanih igrah se je dogajanje preselilo v prireditveni šotor, kjer se je pričela slavnostna prireditev s podelitvijo pokalov in priznanj. Po uradnem programu pa se je začela prava veselica z Vražjimi muzikanti.

Naslednjega dne smo lahko samo sijali od ponosa in zadovoljstva, da nam je uspel velik met v polnem sijaju. Bilo je seveda tudi kaj napak, vendar jih ob takšnem vzdušju ni opazil nihče. Seveda sami štirje člani tega dogodka ne bi mogli izpeljati, zato se na

tem mestu zahvaljujemo vsem, ki so nam kakor koli priskočili na pomoč – RES ISKRENA HVALA.

V sklopu občinskega praznika se je na travnatem igrišču v Breznu v avgustu odvijal tradicionalni veteranski turnir v nogometu, kjer seveda tudi ni manjkalo dobre volje in športnega vzdušja.

Tekoče leto smo zaokrožili s pomočjo otrok in vzgojiteljic vrtca Podvelka, ki so nam pomagali pri okrasitvi osrednjega dela kraja. Letošnja pridobitev je bil nakup novih svetlobnih verig, ki so še polepšale park pod vrtcem in pričarale še svetlejšo magično svetlobo. Tudi novi člani VS smo se držali tradicije in vzgojiteljicam izročili bon v vrednosti 100 evrov, ki je namenjen nakupu igrač in potrebščin za naše najmlajše. Tudi tokrat so se mamice otrok posebej potrudile in za vaščane spekle sladke dobrote, ki so se odlično podale k vročemu čaju in kuhanemu vinu.

Naslednja dogodka, ki sta nas čakala (čistilna akcija in postavitve prvomajskega drevesa), pa si je prilastil COVID 19. Smo pa člani vaškega sveta in svetnika občine Podvelka v imenu občine odgovorno raznosili zaščitne maske in poskrbeli, da jih je dobil vsak krajan.

Čeprav je bilo v preteklem letu manj izvedenih dogodkov kot po navadi, je bilo kljub temu pestro. Seveda bomo poskrbeli, da vse zamujeno nadoknadimo. Ampak o teh dogodkih se beremo drugo leto.

Z najlepšimi pozdravi,

Dušan Neumeister

V Ožbaltu je vedno fajn

Posebna vez med Ožbaltčani, ki skozi organizacijo družabnih dogodkov in s prostovoljnim delom za dobrobit vseh izkazujejo ljubezen svojemu kraju, se tudi v preteklem letu ni pretrgala. Kvečjemu so jo nove preizkušnje še okrepile, naredile Ožbalt še močnejši in pripravljen na nove preizkušnje.

Že v lanskem poletju je bilo zelo veselo pri pripravah na praznovanje dogodkov ob godu svetnika, po katerem kraj nosi ime. Zelo lepo so domačini uredili prostor za kulturnim domom, ki je podaljšek župnijskega dvorišča. Ob lepi nedelji pa smo skupaj to delo slavili ob veselem druženju, s katerim smo kraju vrnili veselico, kot si jo kraj tudi zasluži in je že v preteklosti tudi povezovala prebivalce tega dela Dravske doline.

V izteku poletja in jeseni so tudi naši športniki poskrbeli za druženje ob odbojki, nogometu in teku in ponovno dokazali, da brez njih v Ožbaltu enostavno ne gre.

S koncem leta pa se z mislimi že obračamo k najmlajšim. V decembru poskrbimo za praznično okrasitev središča kraja in pripravimo vse potrebno za obdarovanje otrok. Ko je scena popolna, pa povabimo dedka Mraza in skupaj z vrtcem in osnovnošolci pripravimo čaroben dogodek.

V prvi polovici letošnjega leta so žal nepričakovane družbene spremembe pomembno vplivale tudi na dogajanje v Ožbaltu. Dogodki ob praznovanju 1. maja so bili žal okrnjeni, vseeno pa je majsko drevo ponovno krasilo Ožbalt in tudi ogenj kresa je bilo moč opaziti.

Je pa ta čas na izjemen način ponovno povezal krajanje. Športniki so poskrbeli za prenovu svojega doma in polepšali njegov zunanji videz. Njihov športni park postaja najpomembnejši prostor druženja v kraju in člani društva vzorno skrbijo zanj. Tudi gasilci so bili izjemno aktivni pri prenovi gasilskega doma, kjer so pripravili prostor za novo vozilo. So pa tudi številni krajanje v tem času, ko so bili nepričakovano več doma, veliko truda vložili v urejanje svojih domov in okolice in s tem kraj naredili še lepši in prijaznejši sebi, sosedom in vsem, ki potujejo skozi oziroma se v tem čudovitem kraju tudi ustavijo.

S tem potrjujejo slogan kraja, zapisanega v naslovu, ki je rezultat dolgoletnega dela domačinov in njihove gostoljubnosti. Zato ni naključje, da so bile besede »v Ožbaltu je vedno fajn« slišane do Ljubljane in nas je ob našem prazniku obiskal tudi predsednik države Borut Pahor, na kar smo krajanje izjemno ponosni.

Aleksander Golob

Slavnostno v KUD Lehen na Pohorju

Naš Moški pevski zbor KUD Lehen nas že vrsto let razveseljuje s svojim širokim repertoarjem pesmi, ki jim vsako leto doda deset novih. S svojimi pesmimi se predstavlja v naši občini na prireditvah, kot so na rezu potomke stare trte v Breznu in na njeni trgatvi, na materinskem dnevu v Lehnu, kjer ima tudi samostojno božično-novoletno prireditev. Njihove pesmi nam popestrijo dan upora proti okupatorju in praznik prvega maja ter je pomemben sestavni del proslave V spomin Prvi pohorski četi pri Pomniku ob Urbančevi koči. Širše sodeluje v Radljah ob Dravi,

ob Vranovem letu v Ožbaltu, na Klopnem Vrhu v sklopu pri prireditvah Občine Lovrenc na Pohorju. Povabili so ga tudi na prireditev Je pa sobota večer v Ožbaltu. Vsako leto se udeležuje zborovskega petja, ki ga organizira JSKD Radlje ob Dravi. Za svoje delo je prejel lansko leto na slavnostni seji Občine Podvelka Bronasti grb Občine Podvelka.

*Milena Končnik,
predsednica KUD Lehen na Pohorju*

Življenje Lehenčanov ni bilo lahko

Življenje Lehenčanov ni bilo lahko. Slabe ceste, hude zime, pešačenje do šole in cerkve. Te so bile oddaljene na vse strani, bodisi v Lovrenc na Pohorju, Ribnico na Pohorju, Janževski Vrh ali Rdeči Breg – Ignacij. Ljudje tihi, nezaupljivi in pobožni, pošteni in delovni. Otroci so bili preprosto oblečeni in večinoma obuti v lesene cokle poleti in pozimi v »coklušuhe«, to so bili čevlji z lesenimi podplati. V šolo so hodili od blizu in daleč, šolske poti so bile dolge in naporne. Ko so se otroci vračali domov, so morali poprijeti za delo. Kljub preprostosti so bili odprtih src in zelo korajžni in vzdržljivi. Otroci so poznali razne spretnosti v naravi: plezanje po drevesih, smučanje in sankanje, izdelava smučí doma. Sicer pa je vladala ena sama mladost, veselje in vedrina. Mladi so se igrali, prirejali zabave, plese, igre, bili zaljubljeni, polni idealov in pričakovanj. V naši šoli so poučevali dobri učitelji, brez katerih ne bi bilo kulture in zabave. Tudi učitelji so bili mladi. Tako so nekateri tu spoznali tudi svoje življenjske sopotnike.

To so bili časi, ko so ljudje še znali uživati v preprostih in človeka zelo pomembnih rečeh. Ne smemo pozabiti na stare običaje, ki so jih gojili tukaj na kmetih.

Nekoč so zemljo pretežno obdelovali ročno z živino (voli, krave). Z motikami so okopavali koruzo, krompir, škropili niso. Za oranje so uporabljali plug in brano.

Stari plug

Še po drugi svetovni vojni so kmetje kosili s kosami. To delo so opravljali v zgodnjih jutranjih urah ali

pozno v noč. Na velikem travniku se je zbralo včasih tudi do petdeset koscev. Vsi so hiteli, saj nobeden koscec ni hotel, da mu je kdo bil tik za petami.

Košnja trave

V mesecu juliju je dozorelo žito. Kmetje so naprosili žene za žetev. Žetev se je začela zgodaj zjutraj, še ob luni. Med delom so pepevale in se šalile.

Žetev pšenice

Ličkanje koruze je bila ena izmed veselih in zabavnih kmečkih jesenskih opravil. Ob delu so peli, si pripovedovali ljudske smešnice, po končanem delu pa zaplesali. Koruza je rasla na vsaki kmetiji, iz nje so pridobili moko, iz katere so tudi pekli kruh, predvsem pa kuhali žgance. Ena izmed veselih in zabavnih kmečkih jesenskih del je bila tudi žetev praproti.

Ob dolgih zimskih večerih je bilo slišati enakomerni glas kolovrata. Žene so predle prejo ob soju petrolejk. Volno, ki so jo napredle, so uporabile za pletenje domačih nogavic, rokavic, puloverjev in kap.

Star kolovrat

Včasih ni bilo vodovodov, zato so žene na glavi nosile vodo iz potoka ali studenca za kuhanje in pranje. Cele noči so prale, zjutraj pa spet šle delat na njivo.

Za zajtrk so jedli koruzne ali ajdove žgance zabeljene z ocvirki, zraven pa pili mleko ali kavo. Za malico je bil kruh in mošt. Gospodinje so vstajale zgodaj, da so zakurile peč in zamesile testo za kruh, v katerem so uporabile domači kvas.

Danes zemljo obdelujejo s stroji in redko se sliši pesem koscev in grabljic, ker so ročno delo zamenjali stroji. Ko greš skozi vas, redko kje vidiš kakšnega otroka, da bi se igral zunaj, saj je igre zamenjala sodobna tehnologija. Ženam pomaga pri pranju pralni stroj, možje se utrujeni vračajo iz službe. Tako se je tudi življenje Lehenčanov spremenilo.

Marija Hrastnik

Na Kapli se je maščeval Bozon

Bozonovo maščevanje, dramsko delo Janeza Remškarja, se je premierno uprizorilo na predvečer Prešernovega dne. Generalka je bila izvedena tega dne tudi v dopoldanskem času za učence OŠ Brezno-Podvelka, in sicer v dvorani kulturnega doma.

Igra je bila na natečaju za najboljše otroško ali mladinsko dramsko besedilo uvrščena na seznam (JSKD) petih najboljših za leto 2015.

Avtor o njej pravi takole: »Bozonovo maščevanje je mladinska komedija, ki skuša na šaljiv način odgovoriti na nekatera vprašanja o nasilju, žaljenju, maščevanju in odgovornosti.«

Na odru so zopet stali osnovnošolci, člani gledališke skupine: Dijana Garmut, Thierry Jeseničnik, Rok Kelenberger, Matej Kerbler, Eva Kočunik, Anej Kogal, Tasja Krajnc, Uroš Ofič, Rebeka Pinter, Žan Ploj, Sabina Ribič, Domen Štrablek, Rene Štrablek, Kristina Tacer.

Letošnje »korona leto« je tudi nam prekrizalo načrte, saj so naša načrtovana gostovanja po drugih krajih odpadla.

Pa povabljeni zopet v februarju na Kaplo.

Suzana Praper Lipuš,
mentorica gledališkega kluba

Osnovna šola Brezno-Podvelka

2. septembra 2019 je skozi šolska vrata stopilo 171 učencev in učenk, 128 v Breznu in 43 na Kapli. V Lehnu zaradi premajhnega števila otrok nismo izvajali pouka. Kljub temu smo zastavili letni delovni načrt tako, da prireditve, povezane z društvu in nekatere dejavnosti z učenci, izvedemo na tej mirujoči podružnici.

V šolsko leto smo stopili z zavedanjem, da bomo morali prilagoditi izvajanje pouka športne vzgoje, saj se bo v Breznu začela izgradnja večnamenske športne dvorane.

Nova športna dvorana bo velika pridobitev za učence šole in vse občane občine Podvelka. Več o poteku gradnje športne dvorane pa v nadaljevanju.

V mesecu septembru smo se veselili podelitve naziva Kulturna šola, ki smo ga pridobili za obdobje naslednjih 5-ih let. Prvi teden v mesecu oktobru je minil v znamenju tedna otroka, ki smo ga že deseto leto zapored zaključili z bralnim večerom. Na šolo smo povabili Igorja Plohla, mladinskega pisatelja, ki ga je padec z lestve zaznamoval za vse življenje. Postal je paraplegik. S svojo življenjsko zgodbo

je, tako majhne kot velike, prepričal, da lahko s pogumom in močno voljo dosežemo več, kot si lahko predstavljamo.

19. oktobra 2019, ob svetovnem dnevu hrane, smo izvedli zdaj že tradicionalno akcijo Drobtinica, katere namen je zbrati čim več prostovoljnih prispevkov za šolski sklad.

Krajani se akcije vsako leto bolj množično udeležujete, za kar smo vam zelo hvaležni.

V mesecu decembru na vseh lokacijah pripravimo prireditve. S plesno prireditvijo in Bazarjem smo

delovanje šole še bolj trdno povezali s krajani in Vaško skupnostjo Brezno, ki nam je pri prireditvi priskočila na pomoč. Plesna prireditev in bazar sta pritegnila veliko obiskovalcev, ki so do zadnjega kotička napolnili jedilnico na matični šoli. Obiskovalci so se po plesni prireditvi pred šolo sprehodili med lepo okrašenimi stojnicami in izdelki z delavnic vrtca in šole.

Od 13. 1. do 17. 1. 2020 so učenci 5. in 6. razreda matične šole in podružnice Kapla uživali v zimski šoli v naravi na Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Gorenje pod Roglo.

7. februarja 2020 so učenci podružnične šole Kapla pod mentorstvom ge. Suzane Praper Lipuš pripravili igro Bozonovo maščevanje, ki so jo odigrali dopoldne za učence matične šole, popoldne pa še za vaščane Kaple.

Pustna povorka z otroki vrtca in učenci šole se je letos odvila 22. 2. 2020. Na Breznu v sodelovanju s KUD Brezno-Podvelka, na Kapli pa v sodelovanju z Vaško skupnostjo Kapla. Vsako leto v vseh enotah vrtca vzgojiteljice s starši otrok vrtca na pustnih delavnicah izdelajo izvirne pustne kostume.

V mesecu februarju se je že na veliko govorilo o novem virusu, ki je zaznamoval življenje ljudi na Kitajskem in v sosednji Italiji. Vsi smo vedeli, da se mu ne bomo mogli izogniti.

13. marca 2020 smo od Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport prejeli navodilo, da do nadaljnjega zapremo vrtce in šole. V vrtcu in šoli je za nekaj časa zavladovalo mrtvilo. Izobraževanje za učence in vzgojne dejavnosti za otroke vrtca se niso ustavile. Z vzgojitelji in učitelji smo organizirali izvajanje pouka na daljavo. Učitelji so učencem po elektronski pošti, v spletnih učilnicah ali drugih spletnih kanalih pošiljali razlage učne snovi in naloge. To vrstno izobraževanje na daljavo je popolnoma spremenilo družinsko življenje učencev. V prvih tednih pouka na daljavo smo reševali težave z računalniki, internetom in odzivnostjo otrok.

V naslednjih tednih smo dodajali nove načine komuniciranja s pomočjo video konferenc.

Z dobrim sodelovanjem učencev, učiteljev in staršev smo uspešno izvedli izobraževanje na daljavo.

Zavedali smo se, da bo življenje v izrednih razmerah in z omejitvami gibanja in druženja še posebej zahtevno za mlajše otroke in njihove starše, zato so vzgojiteljice v vrtcu preko e-asistenta za vrtec staršem pošiljale primere dejavnosti, ki jih lahko z otroki izvedejo doma.

V času dela na daljavo je nastalo veliko zanimivih utrinkov, ki ste nam jih poslali bodisi učenci ali starši. Lahko si jih ogledate na spletni strani šole:

<http://os-brezno.splet.arnes.si/>

pod zavihkom Mi doma.

Utrinke vrtca pa na spletni strani:

<http://vrtci-osbreznopodvelka.splet.arnes.si/>

pri novici Delo od doma.

V času izrednih razmer je izgradnja večnamenske športne dvorane nemoteno potekala. Mila zima je izvajalcem omogočala, da so dela izvajali neprekinjeno.

Vsako sredo so in še vedno potekajo gradbeni sestanki, na katerih predstavniki izvajalcev, nadzornikov, projektantov, naročnika in uporabnika iščemo najboljše rešitve in rešujemo nastale težave. Začetek gradnje se je začel s posekom dreves in izkopom za staro telovadnico.

Nadaljevali smo z rušitvijo stare telovadnice in izgradnjo nove.

Predvidevamo, da bo športna dvorana končana do začetka novega šolskega leta. Uporabljati jo bomo lahko začeli po prejetju uporabnega dovoljenja, kakšen mesec za tem.

In še zaključna misel:

Globalizacija in nenehna bitka gospodarstva po dodani vrednosti in konkurenčnosti sta ustvarili hiter tempo življenja. Koronavirus nas je spomnil, da je potrebno tempo umiriti in se zavedati, da je človeško življenje neprecenljivo.

Zavedajmo se, da se človeških vrednot ne da kupiti z denarjem in da so strpnost, medsebojno razumevanje, pripravljenost pomagati sočloveku in življenje v sožitju z naravo tiste vrednote, ki nam pomagajo kvalitetno živeti.

Ostanite zdravi.

Ravnatelj Leo Čelofiga, prof.

Beseda naših osnovnošolcev

Rešimo Zemljo

*Pred zakonom smo res vsi enaki,
moramo zadostovati pravici vsaki.
Na našem svetu vseeno je veliko nezagod,
ljudje onesnažujejo brez zarot?*

*Preljuba narava, glej, kaj smo ti storili,
tvojo Zemljo povsem razkrili,
ji ozonsko luknjo naredili,
stolpnice in tovarne nenehno gradili.*

*Veliko ljudem pa to ni všeč,
Greta Thunberg jemlje to krizo zares.
A ona ni edina, ki hoče rešiti ta svet,
več nas je, ki bi radi doživeli srečen razplet.*

Filip Podlesnik, 8. razred

Imamo samo en planet

*Ljudje vedno bolj onesnažujemo okolje,
treba ločevati odpadke bo bolje.
Okolje onesnažujemo tudi z avtomobili,
boljše bi bilo, če bi s kolesi se vozili.
Nekateri odvržejo odpadke kar v naravo,
brez da bi pomislili na rešitev pravo.
Imamo samo en planet,
zanj treba se bo še bolj zavzet!*

*Nehajmo onesnaževati to čudovito naravo
ter najdimo rešitev pravo.
S skupnimi močmi nam bo uspelo
naravo narediti boljšo in povrh še veselo.*

Leila Kure, 8. razred

Čuden čas

*Zdaj ko korona je na oblasti,
zavladale so pošasti,
a mi ostajamo zbrani,
veseli in razigrani.*

*Družina je na kupu,
kot masa v kalupu.
Ko gre mama v trgovino,
si ata zaželi vino.*

*Otroci delamo naloge na računalniku,
starši pa prebirajo knjige na optičnem bralniku.
Ko z nalogami končamo,
jih pa učiteljem oddamo.*

*Pred korono se lahko zavarujemo,
in jo s tem delno obvladujemo.
Ampak to ni tako lahko,
ker se virus ne da kar tako.*

Rene Štrablek, 7. razred PŠ Kapla

Obmejno hribovje Kozjak

V Sloveniji se beseda Kozjak pojavlja v priimkih, pri poimenovanju naselij, potoka in slapa v Posočju, pogorja med rekama Pako in Hudinjo, gradu na Dolenjskem, planinskega doma pod Tojzlovim vrhom ter celo Akademskega planinskega društva v Mariboru. Kozjak pa najdemo tudi v neformalnem poimenovanju vasi Kapla na Kozjaku v občini Podvelka, ki leži na stičišču Spodnje in Zgornje Kaple ter predstavlja središče omenjenih razloženih naselij. Ime Kapla najverjetneje izvira iz besede kapela, saj je na mestu, kjer danes stoji župnijska cerkev posvečena sv. Katarini, stala kapela. Ob dognanju prvega dela v tem večbesednem naselbinskem imenu pa se nam še naprej porajajo različna vprašanja: Kaj pravzaprav sploh je Kozjak, kakšno območje obsega, kaj vemo o zgodovinskih dogajanjih na tem ozemlju ter kakšna je razlika med Kozjakom in Kobanskim? Na ta vprašanja sicer še danes nimamo povsem natančnih odgovorov, a bomo kljub temu v nadaljevanju poskusili odgovoriti vsaj na delček teh dilem.

Poimenovanje in regionalizacija

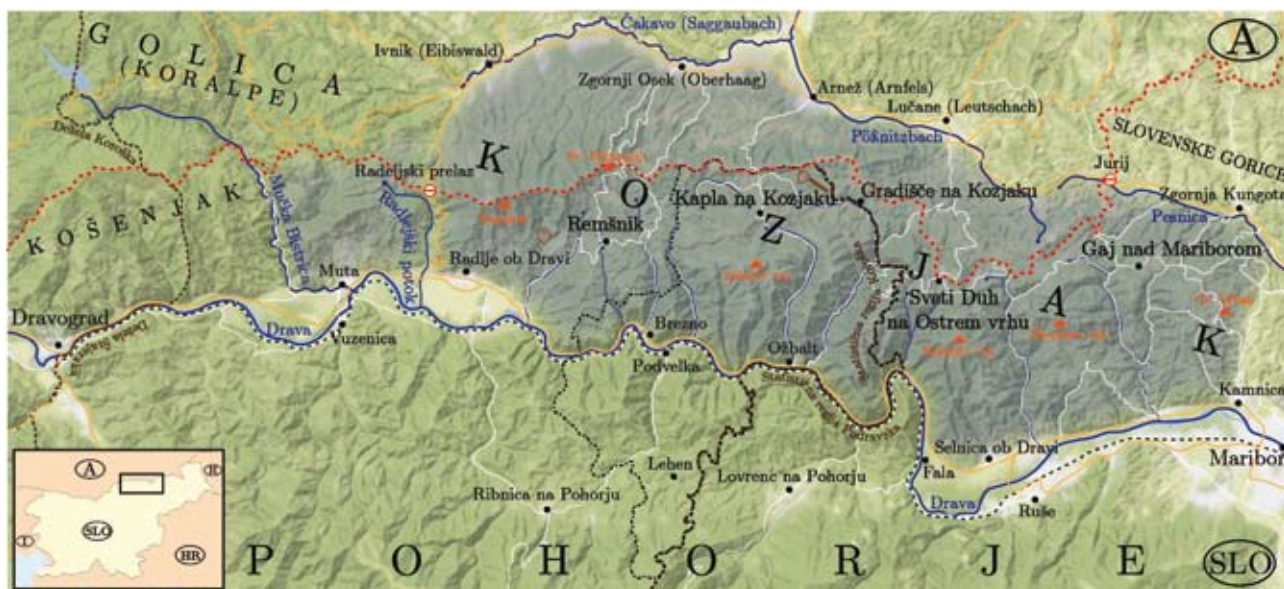
Z imenom Kozjak, kar naj bi domnevno izhajalo iz kozjega hrbta – ne zaradi koz, temveč zaradi svojstvene reliefne oblike, se v strokovni literaturi mnogokrat označuje več hribovij, ki imajo skupno prevladujočo zahodno-vzhodno slemenitev ter ležijo med reko Dravo in sosednjo severno državo Avstrijo. Denimo Krajevni leksikon Slovenije Kozjak navaja kot ime za osrednji in vzhodni del Dravskega obmejnega hribovja. Redkeje se za vzhodni del Kozjaka uporablja tudi ime Kobansko, ki izvira iz

besede kobanica, kar naj bi pomenilo ogrinjalo za slabo vreme iz lipovega lubja. V geografski literaturi pogosto opazimo, da se poimenovanja s Kobanskim, Kozjakom in Dravskim Kozjakom enačijo s celotnim hribovjem na levi strani Drave med Mariborom in Dravogradom. Ime Kobansko se ravno tako pojavi v knjigi Slovenski alpski svet (1954), kjer je Anton Melik v regionalizaciji oziroma delitvi enot Pohorskega podravja, Kozjak poimenoval Kobansko. Kasneje, v letih 1967-1979, je Svetozar Ilešič Podravsko obmejno hribovje razdelil na Kozjak in Košenjak. Danes geografi po novejši regionalizaciji Slovenije (1993-1995) Kozjak uvrščajo v pokrajino Pohorje, Strojna in Kozjak. Potrebno je omeniti, da naši severni sosedi Kozjak, ki ga imenujejo Poßruck, uvrščajo pod Labotniške Alpe in ga v literaturi običajno opisujejo kot nekakšen vzhodni priključek Golice (nemško: Koralpe).

Geografska lega in relief

Če preučimo geografske značilnosti in danosti Kozjaka ter okolice, lahko na podlagi tega ugotovimo, kako je hribovje omejeno, kje se preliva v druga pogorja ali hribovja in tako določimo lego tega razmeroma skritega slovenskega bisera.

Hribovje Kozjak se na jugu razlega do Dravske doline in na severu, na avstrijski strani, do potoka Čakavo (nemško: Saggaubach) ter njegovega pritoka rečice Pößnitzbach. Na vzhodnem delu hribovje sega do Kamnice pri Mariboru, kjer Kozjak postopoma prehaja v Slovenske gorice. Tukaj se velikokrat kot rečna meja omenja rečica Pesnica v Pesniški dolini.

Na zahodu se hribovje razteza do Radeljskega potoka, nad izviro, katerega se nahaja Radeljski prelaz. Pogosto je mogoče zaslediti, da se kot zahodna meja navaja tudi reka Mučka Bistrica, kljub temu da se območje med omenjenima dravskima pritokoma že močno naslanja na avstrijsko Golico. Prav tako se Košenjak (1522 m), ki meji na sosednjo Avstrijo in nekako predstavlja najjužnejši del Golice, velikokrat prišteva k hribovju Kozjak.

Kozjak je relativno ozko, dolgo in zelo razčlenjeno gozdnato sredogorje. Številni dravski pritoki so v hribovje izdoblili globoke prečne doline, jarke, grabe in ga tako razrezali na veliko stranskih hrbtov. V njegovem osrednjem in hkrati najširšem delu je več nižin in uravnjav na prisojnih legah, kjer se razprostira za naselitev ugodnejša Remšniško-Kapelska planota. Najožji in hkrati najvišji del Kozjaka je na območju naselja Radelca v Občini Radlje ob Dravi, kjer se nahaja tudi najvišji vrh Kapunar (1052 m).

Zgodovina

Na Kozjaku so se prvi sledovi prisotnosti človeka pojavili ob koncu starejše kamene dobe v glavnem v zaledju potoka Črmenice na območju Spodnje Kaple. O zgodnji poselitvi Kozjaka pričajo najdbe dveh kamnitih sekir na kmetiji Doršenk na Kapli in kamenega orodja v jami pod Herkovimi pečmi na območju današnjega naselja Vas. Omeniti velja tudi domnevno rimsko cesto med Slovenj Gradcem in Lipnico, katere del trase in prehod naj bi potekal ravno čez Kozjak. Zaradi težke dostopnosti in zaprtosti Dravske doline in okolice so Slovani v 6. stoletju sprva naseljevali prisojna pobočja Kozjaka. Kolonizacija je potekala iz dravograjske (Koroške) smeri na zahodu in vzhodne mariborske (Panonske) strani vse do 12. stoletja. Nekakšno mejo med obema omenjenima kolonizacijskima tokovoma je predstavljalo območje težko prehodnega

Dravskega pragozda nad današnjo Falo. Prav na tem območju se danes stikata koroška narečna skupina (severnopohorsko-remšniško narečje) in štajerska narečna skupina (kozjaško podnarečje). Po letu 1147 je širše območje Kozjaka postalo del dežele Štajerske, kamor je spadalo vse do konca 1. svetovne vojne, ko je Avstro-Ogrska razpadla in se je omenjeno območje razdelilo na avstrijski in jugoslovanski del. Meja, ki še danes ločuje Slovenijo in Avstrijo, je bila po Senžermenski pogodbi (1919) začrtana po slemenu Kozjaka. Pred določitvijo nove državne meje na Kozjaku ni bilo ostre etnične meje med avstrijskim in slovenskim prebivalstvom, slednja je nastala zaradi nacionalnih teženj obeh držav. Naj omenimo tudi, da avstrijski del Kozjaka še danes v celoti pripada deželi Štajerski, medtem ko v Sloveniji območje Kozjaka spada v koroško in podravsko statistično regijo.

Poselitev

Že v preteklosti je Kozjak veljal za območje osamljenih domačij in posesti, ki so bile raztresene po njegovih pobočjih. Strnjenih vaških naselij v obsežnejši naselitveni skupnosti je še danes malo (Gaj nad Mariborom, Sv. Duh na Ostrem vrhu, Kapla na Kozjaku, Gradišče na Kozjaku in Remšnik), vse omenjene vasi so se praviloma razvile okoli cerkva in so po večini povezane z župnijskimi središči. Pri tem je potrebno omeniti, da je župnija sv. Jurija na Remšniku prva in najstarejša župnija na Kozjaku in Dravski dolini, župnijske pravice je pridobila že leta 1201.

Iz zgodovinskega in kulturnega vidika je Kozjak že od nekdaj predstavljal povezavo med alpskim in panonskim svetom. Na pobočjih hribovja so v sožitju živeli tako Avstrijci kot Slovenci, ki so se na to območje kolonizirali iz vzhoda in zahoda. Upravno je Kozjak skozi preteklost pripadal različnim grofijam, deželam, pokrajinam, regijam in državam. Najbolj ostro pa je Kozjak razcepila meja med Avstrijo in nekdanjo Jugoslavijo, ki še danes ločuje Slovenijo in naše severne sosedne. Zaradi raztresenega načina poselitve hribovja, neprehodnega reliefa, jezikovnih ovir in mej prebivalci celotnega Kozjaka na nek način nikoli niso čutili skupne pripadnosti temu hribovju. Oblikovali so se otoki, povezani z vaškimi centri, prebivalci pa so velikokrat pripadnost iskali v sosednjih krajih v dolini ali na sosednjem bregu. Prav zaradi tega območje Kozjaka velikokrat ni točno definirano oziroma zanj obstaja veliko različnih definicij, interpretacij in imen.

Mitja Garmut in Erik Rihter

Skrbimo za izročila NOB

Družita nas spoštovanje preteklosti in ohranjanje vrednot narodnoosvobodilnega boja.

Leto 2020 mineva v znamenju 79-letnice ustanovitve Osvobodilne fronte, osrednje odporiške organizacije na Slovenskem v drugi svetovni vojni in 75-letnice prelomnega zgodovinskega dogodka – zmage nad nacifašizmom. Odločilen je pomen narodnoosvobodilnega boja ter zmage nad fašizmom in nacizmom za kasnejši razvoj Slovenije in za našo državnost. In še posebej je treba tudi dandanes ali še posebej danes opozoriti na pomen zgodovinskih dogodkov, ki so zaznamovali našo usodo. Poklicani smo, da ohranjamo in negujemo vrednote Osvobodilne fronte slovenskega naroda. To je vodilo našega dela.

V letu 2019 smo se udeležili proslav na območju, ki ga pokriva ZB za vrednote NOB Radlje ob Dravi, naš praporščak Anton Ričnik je s praporjem zastopal našo borčevsko organizacijo na proslavah v okviru Radeljskega združenja ZB.

28. aprila smo sodelovali na prireditvi, ki jo je organizirala VS Lehen v sodelovanju z društvi v kraju ob dvigu majskega drevesa in ob dnevu upora proti okupatorju ter položili venec pri Spominski plošči na stari PŠ Lehen.

Proslava v čast Prvim pohorskim partizanom v Lehnu na Pohorju pri Pomniku ob Urbančevi koči, ki je tradicionalno zadnjo soboto v mesecu juliju, je naša najpomembnejša naloga. Tudi lani je bila uspešno izpeljana, množična udeležba pa nam daje pozitiven odgovor, da delamo pravilno in dobro. Ne bom izpostavljala zaslužnih posameznikov, naj zapišem samo: »Hvala, prijatelji pomnika, želim, da bi bili vaša vnema in zagnanost takšni tudi v bodoče.« Slavnostni govornik na omenjeni proslavi je bil Častni občan Občine Podvelka Borut Končnik, ki je v letošnjem letu prejel visoko priznanje s strani naše krovne organizacije. Zveza združenj borcev za vrednote NOB Slovenije je namreč tovarišu Končniku podelila Zlato plaketo za življenjsko delo v dobro ohranjanja vrednot NOB. Ponosni smo tudi mi in tudi na tem mestu tovarišu Končniku za predano delo hvala in čestitke za dobljeno priznanje.

Na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku Občine Podvelka smo prejeli Priznanje župana za dobro sodelovanje z Občino Podvelka, na kar sem zelo ponosna. Ob praznovanju občinskega praznika se je naša ekipa udeležila tekmovanja v kegljanju v Breznu, ki ga je organiziralo Društvo Invalid za pokal Občine. Izpeljali smo Jesensko srečanje članov KO za vrednote NOB Podvelka v Športnem parku v Breznu.

Slavnostni govornik Častni občan Občine Podvelka Borut Končnik in dobitnik Zlate plakete Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije.

Jesensko srečanje članov KO za vrednote NOB Podvelka.

Ob dnevu spomina na mrtve smo 29. oktobra organizirali žalno komemoracijo ob spomeniku padlim na pokopališču v Breznu ter položili venec, prav tako smo položili venec v Lehnu.

O našem delu sta s prispevki v pisanih medijih pa tudi na družabnem omrežju poročala tov. Borut Končnik in mag. Jože Marhl. Krajevna organizacija je tudi lani odlično sodelovala z Občino Podvelka in županom Antonom Kovšetom, prav tako želim izpostaviti sodelovanje z Združenjem borcev za vrednote NOB Radlje ob Dravi in se zahvaljujem

predsedniku tov. Matjažu Tomažiču za vso podporo in pomoč.

Vesela sem, da je naša organizacija prepričala nove člane, da ste se nam pridružili. Veseli smo vas in vam želimo, da bi se v naši organizaciji vedno počutili prijetno in bi skupaj sledili in se zavzemali za vrednote, ki jih naša organizacija zagovarja in neguje.

*Slavica Pečovnik Urh,
predsednica KO borcev za vrednote NOB Podvelka*

Obrazložitev k predlogu za podelitev ZLATE PLAKETE ZZB Slovenije tovarišu Borutu Končniku.

Tov. Borut Končnik je aktivno sodeloval z Zvezo borcev, že preden je postal njen član. Leta 2008 je postal član Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Podvelka. Leta 2011 je bil izvoljen za predsednika KO borcev NOB Podvelka. Delo predsednika je opravljal dva mandata do leta 2019, ko iz zdravstvenih razlogov ni več kandidiral za predsednika, od takrat je podpredsednik omenjene organizacije. V času svojega predsedovanja je bil vsakoletni glavni organizator tradicionalne spominske slovesnosti v čast Prvim pohorskim

zlata plaketa ZZB NOB Slovenije Borutu Končniku

Ob praznovanju državnega praznika dan borca 4. julija 1975 so na Podružnični šoli v Lehnu na Pohorju odkrili ploščo v spomin med NOB padlim partizanom Lehna. Odkrita je bila obenem skulptura matere s padlim partizanom, ki jo je v lesu izdelal umetnik in likovni pedagog Štefan Kresnik. Partizanski miting v Lehnu je bil v čast tridesete obletnice zmage nad nacifašizmom. Na fotografiji govornik Borut Končnik

partizanom v Lehnu na Pohorju pri Urbančevi koči. Na več spominskih slovesnostih je bil slavnostni govornik z namenom ohranjanja in uveljavljanja vrednot NOB ter domoljubnih in uporniških tradicij našega naroda. Bil je pobudnik obnove in je aktivno sodeloval pri obnovi partizanske bolnišnice »TEVAKIN«. Vzorno je skrbel in obnavljal tudi druga spominska obeležja, ki so KO borcev NOB Podvelka zaupana v upravljanje. Pod njegovim vodstvom je KO borcev NOB Podvelka aktivno sodelovala z lokalno skupnostjo in sorodnimi organizacijami v celi Sloveniji in tudi preko meja, za to je prejel tudi več priznanj. Objavil je tudi več člankov povezanih z ohranjanjem vrednot NOB, v lokalnih glasilih in časopisih. Leta 2013 je prejel naziv »ČASTNI OBČAN« Občine Podvelka za življenjsko delo.

Menimo, da si tovariš Borut KONČNIK za svoje vseživljenjsko delo v dobro ohranjanja vrednot NOB zasluži ZLATO PLAKETO ZZB Slovenije.

Radlje ob Dravi, 3. 2. 2020

*Predsednik ZB NOB RADLJE OB DRAVI:
Matjaž TOMAŽIČ*

Aktivnosti Koronarnega kluba Dravske doline

Vadbena skupina Podvelka

Člani Koronarnega kluba Dravske doline vadbena skupina Podvelka smo bili kljub korona krizi tudi v tem letu zelo aktivni.

S telesno vadbo smo pričeli v mesecu oktobru, ko so se zaključila obnovitvena dela v kulturnem domu Podvelka, saj je tam naš vadbeni prostor. Pod vodstvom Petre Čurin ali Jake Lorencija smo vsak četrtek pridno urili svoje telesne sposobnosti. Letos smo k telovadbi dodali še plesno aktivnost, v kateri smo se povezali s člani Lehna in skupaj z njimi zaplesali z izkušeno plesno učiteljico Tatjano Sušek. Žal smo zaradi okužbe covid-19 s tako obliko vadbe predčasno končali. Naša aktivnost pa se je nadaljevala individualno doma. Ob spletu je vaditelj Marko Klemenc za naš klub pripravil zanimive vadbene urice. Ob ponovnem druženju nam je uspelo zaključiti sezono s testom hoje, ki smo ga pod poostrenimi zdravstvenimi pogoji opravili v mesecu juniju pred kulturnim domom.

Vsi člani Koronarnega kluba Dravske doline pa smo se družili še ob »DNEVU DOŽIVETIJ« v Ribnici na Pohorju. Njihovi člani so pripravili res bogat dan s slovenskim zajtrkom, kulturnim programom, predstavitevjo zgodovine Ribnice, pohodom do Tete Lene, ogledom kmetije in ob povratku malico in druženje.

»PREDNOVOLETNO SREČANJE« Naš klub šteje 170 članov zato smo bili gostje v prostorih hostla Marenberg v Radljah. V tem prostoru smo tudi poslušali »PREDAVANJE" prim. Janeza Polesa, dr. med. spec. interne medicine na temo »Pomen in vrste telesne vadbe za koronarne bolnike.«

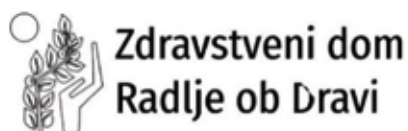
Vadbena leto pa smo sklenili s pohodom po PAHERNIKOVIH GOZDOVIH, kjer nas je ga. Jerneja Čoderli iz Zavoda za gozdove s strokovnim vodenjem in bogato zgodovino popeljala med mogočna drevesa našega Pohorja.

Utrinki naših aktivnosti naj bodo tudi povabilo, da se nam pridružite v prihodnji sezoni.

*Za Koronarni klub Dravske doline,
Vera Osvald*

Tradicionalni že sedmi Dan zdravja v občini Podvelka

**Zdravstveni dom
Radlje ob Dravi**

Sodoben človek je iskalec zdravja. Živimo v postmoderni družbi, kjer ljudje posvečajo več pozornosti zdravju in zdravemu načinu življenja.

Zdravje je ena od osnovnih potreb in za večino ljudi najvišja vrednota v življenju. Vzrok za številna nenalezljiva kronična obolenja je pogosto v nezdravem življenjskem slogu. Dejavniki nezdravega življenjskega sloga so: nezdrav način prehranjevanja, telesna nedejavnost, kajenje, droge, prekomerno pitje alkoholnih pijač in stresni način življenja.

Skrb za zdravje in strah pred boleznijo ni zgolj osebni interes sodobnega človeka, temveč prerašča v družbeno normo.

Z učnimi delavnicami in projekti promocije zdravja, ki jih vsako leto izvajamo, želimo pomagati našim občanom, da razvijejo zdrav življenjski slog in zadovoljstvo s samim seboj.

Tudi letošnji dan zdravja, sobota, 30. 11. 2019, je bil namenjen programu SVIT, desetletnici izvajanja in delovanja organiziranega državnega programa presejanja in zgodnjega odkrivanja raka debelega črevesa in danke v Sloveniji.

Prvih 10 let izvajanja programa je zaznamovalo mnogo izzivov in ciljev, ki smo jih večinoma uspešno

uresničevali. Na prehojeno pot smo ponosni. Brez vas ne bi dosegli tega, kar smo – uspeli smo obrniti trend pojavljanja bolezni in dosegli, da je število odkritih rakov začelo upadati, kar je zelo spodbudna popotnica za naprej in potrditev, da delamo dobro.

S skupnimi močmi in dobrim sodelovanjem lahko dosežemo zares veliko.

S ponosom poudarim, da se je odzivnost v program SVIT v zadnjih desetih letih v naši občini povišala za dobrih 13 odstotkov. V letu 2019 je bila odzivnost na program SVIT 57,70 %.

Zato Vas pozivamo, nikar ne zavržite vabila SVIT. LAHKO VAM REŠI ŽIVLJENJE.

Predstavljeni so nam bili tudi temeljni postopki oživljanja ter pravilna uporaba defibrilatorja.

Hvala vsem, ki vsako leto sodelujete pri soustvarjanju čudovite zgodbe na našem tradicionalnem Dnevu zdravja, hvala vsem strokovnim sodelavcem Zdravstvenega doma Radlje ob Dravi, Občini Podvelka, vsem, ki se trudite za boljše zdravje in zmanjšanje neenakosti v zdravju.

Vi navdihujete naše delo in želje po boljših rezultatih!

*Čurin Petra, dipl. m. s.
Zdravstveni dom Radlje ob Dravi,
Zdravstveno vzgojni center*

NE BOJTE SE SVETA TAM ZNOTRAJ!

Nepozabno doživetje pri čebelarjih

Vavčerji, ki jih bomo prejeli, bodo zagotovo poskrbeli za to, da bomo Slovenci v letošnjem letu več časa namenili raziskovanju naše prelepe Slovenije. In prav je tako! Včasih se zdi, da tujci, ki se redno vračajo v Slovenijo prav zaradi njenih naravnih lepot, poznajo marsikateri skriti kotiček bolje od nas. Morda so ti vavčerji ključ do tega, da bomo znali še bolj ceniti lepote naše dežele.

Pri tem, kako pritegniti obiskovalce, bodo zagotovo najuspešnejši tisti, ki bodo v svoje ponudbe vključili zanimive programe z aktivnostmi, ki bodo prepričale domače goste. Čebelarški turizmi vas pri tem zagotovo ne bodo razočarali. Številni turisti obiščejo Slovenijo prav zaradi slovesa dežele čebelarjev. Tega nam je prislužil že Anton Janša, prvi učitelj čebelarstva pred več kot 270 leti. Slovenci smo narod, kjer je čebelarstvo doma in čebelarji živimo s čebelami in za čebele.

Čebelarški turizem postaja ena pomembnejših panog zelenega turizma. Eden od trendov zelenega turizma je označevanje turistično gostinske

ponudbe. Doživetja označuje glede na njihove vplive na okolje, kulturo in družbo. Na ta način vemo, kaj okvirno lahko pričakujemo. Slovenija je prva in trenutno edina država, ki uvaja certificiranje ponudnikov čebelarškega turizma. Certifikati odličnosti zagotavljajo nadzor nad ponudbo in kakovostjo storitev ter spodbujajo konkurenčnost. V Sloveniji imamo trenutno certificiranih 45 ponudnikov.

Certificiranje pomeni presojo specializiranosti in usmerjenosti dejavnosti različnih ponudnikov kot npr. kmetij, muzejev, prodajaln in ocena izpolnjevanja kriterijev za pridobitev certifikata dobrega ali odličnega ponudnika čebelarškega turizma. Ena, dve ali tri čebelice označujejo zadovoljevanje osnovnih pogojev, urejenosti objektov ponudnika in okolice, ekološko ali biodinamično čebelarjenje, sposobnost privlačne predstavitve dejavnosti in produktov, inovativnost embalaže, sposobnost ustvariti pravo čebelarško doživetje, elementi presenečenja ipd.

Kaj vključujejo doživetja pri ponudnikih čebelarskih turizmov:

- strokovno predstavitev življenja čebel z opazovanjem v steklenem panju;
- izobraževalne čebelarske delavnice, možnost izobraževanja o delu s čebelami;
- degustacija medu, medenih pijač;
- bogata ponudba čebeljih pridelkov, medu in medenih izdelkov, darilni program;
- ustvarjalne delavnice: peka medenjakov, izdelava svečk iz čebeljega voska, poslikava panjskih končnic;
- animacijski program za otroke;
- multivizijska predstavitev življenja čebel;
- fotogalerija;
- apiterapija (svetovanje uporabnikom čebeljih pridelkov, vdihavanje aerosola iz panjev, medena masaža ...);
- muzej;
- čebelarska učna pot s strokovnim vodenjem;
- nasad medovitih rastlin, zelišč ...

Doživetja na čebelarskih turističnih kmetijah so primerna za vsakogar: za mlade in stare kot tudi

za družine z mlajšimi otroki ali mladostniki, za posameznike ali skupine, za poslovni svet, za različna društva in organizacije, čebelarje in ne čebelarje. Ponudba je zelo raznolika in se razlikuje od ponudnika do ponudnika. Ponudnike in njihovo ponudbo najdete na spletni strani: <https://www.apiturizem.si/>. Svetujemo, da pred obiskom preverite ponudbo posameznega ponudnika in se na ogled najavite.

Čebelarstvo je mnogo več kot med! Življenje čebel je zanimivo in polno presenečenj. Obiskovalci čebelarskih ponudnikov pa navdušeni nad ponudbo, ki jo ponuja tovrstni turizem. Spoznajte skrivnostni svet čebel, obiščite ponudnike, ki jih najdete na območju celotne Slovenije in se pridružite številnim zadovoljnim gostom. Z vašim obiskom boste prispevali k ohranjanju čebelarstva in posledično k ohranjanju narave ter lokalne samooskrbe. Ne boste razočarani!

*Tanja Magdič,
svetovalka za ekonomiko čebelarstva*

Številčnost bobrov se povečuje – golosek to potrjuje

Na levem obrežju reke Drave pri Podvelki, ki je del lovišča LD Remšnik, se število bobrov v zadnjih letih povečuje, dokazi za to so vidni v naravi. Aktivnost bobrov na tem obrežju je bila prvič opažena konec leta 2015. V februarju leta 2016 so tu podrli prvo večjo vrbo. Od takrat se je aktivnost bobrov večala, verjetno tudi njihova številčnost in do decembra 2019 dosegla stanje, ki mu lahko rečemo golosek dreves vrbe na tem obrežju. V Sloveniji je bober (*Castor fiber*) do nedavnega veljal za izumrlo vrsto. K nam se je po naravni poti priselil leta 1998.

Kot je znano so bobri napol vodne živali s plavalno kožico med prsti zadnjih nog. Njihov rep je luskast in namenjen plavanju in krmarjenju. Na kopnem so počasni in neokretni. Dosegajo maso 30 kg in več, njihova dolžina z repom je do 140 cm in so drugi največji glodavci na svetu. Družinska skupnost šteje do 14 osebkov. Prehranjujejo se z lubjem, lesom, zlasti mehkim, listjem in travo, v zimskem času pa s koreninami panjev in dračjem. Brez težav

glodajo tudi pod vodo. Večji del leta so bobri aktivni ponoči. Zbudijo se zvečer, v brlog pa se vrnejo proti jutru, zato jih je preko dneva težko opaziti, so jih pa mimoidoči krajani na obrežju reke Drave pri Podvelki že videli. Njihova prisotnost je jasen znak ohranjenega okolja, narave. Bobri imajo tudi svoj mednarodni dan, to je 7. april.

Mag. Jože Marhl

Buča – rekorderka iz sosednje občine

Z veliko strokovnega znanja in vsakodnevnega vestnega dela je Stanku Erjavcu iz naselja Vas v občini Radlje ob Dravi uspelo v letu 2019 vzgojiti dve buči velikanki. Za ta podvig se je odločil prvič in to zelo uspešno. Večja buča je tehtala kar 273 kg, njen obseg pa je meril 340 cm. Po besedah Erjavca je to največja buča do sedaj, ki je zrasla v občini

Radlje ob Dravi. Manjšo bučo, s težo 240 kg, je njen lastnik podaril Podružnični OŠ Remšnik.

Čestitamo za dosežen uspeh!

Mag. Jože Marhl

Župnije Brezno, Kapla in Sv. Ožbalt

Krščeni in poslani

V minulem pastoralnem letu smo se nekoliko bolj posvetili našemu poslanstvu, ki ga imamo po sv. krstu. Boljko se pojavi kakšna kriza (osebna, odnosna, družbena, ekološka ...), bolj do izraza prihaja naša (osebna) vera in s tem tudi življenje župnije ter Cerkve. Razmišljamo, kaj lahko naredi vsak odrasel kristjan. Vsak ima v življenju edinstveno poslanstvo, ki ga ne glede na leta odkriva vedno znova. Cerkev nas spremlja z Božjo besedo, zakramenti in tradicijo skozi vsa leta. Papež Frančišek lepo pravi, da naj »ne bi nikoli izgubili prenavljajoče mladosti, da ne bi bili kristjani v pokoju, ki so izgubili veselje in se ne pustijo voditi naprej. Kristjan ne gre nikoli v pokoj in je vedno mlad.« Vera nas bolj zaznamuje, kot si mislimo, in daje polnost in smisel našemu bivanju. Poklicani smo, da evangeljsko veselje širimo. Če človek zares pozna Jezusa in se zaveda, kaj vse je za nas naredil in žrtvoval, je nemogoče, da ne bi bil poln veselja in ne bi želel deliti tega z drugim. Kadar svojo vero razlagam ali jo delim z drugim, jo sam poglobljam. Vse to je naše pomembno poslanstvo v današnjem multikulturnem svetu.

V minulem letu je bilo veliko (rednih) dogodkov po župnijah. Naj omenim samo nekatere. Dekanijske ministrantske olimpijade, ki je bila uspešno izpeljana 26. 1. 2020 na Muti, so se udeležili tudi ministranti župnij Brezno, Kapla in Ožbalt. Ministranti iz devetih župnij (glej sliko) so v kvizu spoznavali bl. Chiaro Luce Badano in se pomerili v igrah. Omenjena svetnica je v svojem kratkem zemeljskem življenju (19 let) na izreden način živela veselje, edinost in ljubezen ter je zavetnica mladih. Čestitamo ministrantom za uspešno sodelovanje, predvsem pa se jim zahvaljujemo za služenje pri oltarju.

Ne moremo mimo vsakoletnega srečanja zakoncev jubilarantov, za katere je prav, da se kot župnija zahvaljujemo in prosimo, da bi še naprej bili pričevalci lepote zakonskega življenja, posebej

mladim rodovom, ki se na zakonsko in družinsko življenje še pripravljajo. Družina je osnovna celica družbe in tudi Cerkev v malem. V župniji Brezno smo praznik zvestobe obhajali na zahvalno nedeljo, 3. 11. 2019; na Kapli pa skupaj z Ožbaltom, 10. 11. 2019. Bogu hvala za številne zakonce (glej slike).

Naj omenim tudi tradicionalno sv. mašo za vse žive in rajne gozdarje, ki jo vsako leto na Kapli obhajamo 16. avgusta na god sv. Roka. Sv. Rok je zavetnik gozdarjev pa tudi zoper kužne bolezni, zato smo se mu tudi v času epidemije posebej priporočili. Zemlja (gozd) je tudi naš skupni dom in Bogu hvala, da lahko zanj skrbimo in ga občudujemo. Zato je prav, da se Bogu zahvalimo za vse, kar nam uspe pri delu v gozdu, ter prosimo, da bi to naporno in težko

delo bilo varno in blagoslovljeno. Gozdarji s skrbnim gospodarjenjem skrbijo, da je naše stvarstvo – naš skupni dom – še lepše.

Župnija in kulturno društvo Ožbalt sta vabila na predstavitev Jakobove poti v Santiago v soboto, 9. 11. 2019 v kulturni dom. S skupino sem se namreč avgusta 2019 s kolesom podal na 550 km dolgo pot (celotna pot je še daljša) in cilj romanja je obisk groba sv. Jakoba. Omenjena pot je ena najstarejših romarskih poti in je del evropske kulturne dediščine. Sama pot, na katero se podaja vedno več romarjev iz vsega sveta, poteka po slikoviti in razgibani pokrajini Španije. Pot je priložnost za razmislek in notranjo poglobitev ... Svojo izkušnjo camina je podala tudi Bernarda Habit iz župnije Brezno. Lep večer pa je povezovala tudi čudovita pesem kvarteta deklet iz Remšnika.

V župniji Brezno je 29. 1. 2020 potekalo dekanjsko srečanje molivcev in referentov za duhovne poklice, kjer je imela glavno pričevanje uršulinka s. Štefka Klemen iz centra za duhovne poklice v Mariboru. Gostja je številnim navzočim izpostavila več poudarkov: moč in pomen molitve tudi za duhovne poklice, ki jih primanjkuje in seveda nas to boli. Nobena molitev ne gre v nič. Učimo se biti hvaležni tudi za vse žrtve in preizkušnje. Vsak mora najprej sam živeti svojo poklicanost, saj mladi morajo videti naš žar, veselje in ljubezen. Imeti moramo odprte oči in mlade spremljati, saj Bog ne kliče usposobljenih, ampak usposablja poklicane. Hvala vsem, ki dajete svoj delež tudi v ta namen.

Naj za konec omenim, da je bila v mesecu marcu 2020 predvidena izbira novih članov za župnijski pastoralni svet, a je zaradi epidemije le-ta

prestavljena. Tajniki dosedanjih župnijskih svetov župnije Brezno, Kapla in sv. Ožbalt so podali svoja razmišljanja o poslanstvu v župniji. Hvala vsem.

Jože Motaln

Janko Verdinek, tajnik ŽPS Brezno:

»Župnija sv. Marije Vnebovzete je stisnjena v levi breg reke Drave med Potočnikovim jarkom in brezniškim potokom in se vzpenja na okoliške bregove Rdečega brega, Podvelke, Janževskega vrha, Spodnjega Kozjega vrha, del Javnika in Brezna. Vas Brezno se je začela bolj širiti po drugi svetovni vojni. Po nacionalizaciji župnijskih travnikov in njiv se je na teh površinah začelo graditi naselje. Ljudje so prihajali z bližnjih zaselkov in si zgradili svoja nova bivališča. S seboj so tudi prinašali svoje navade in lokalno kulturo.

Opažam, da bi rad vsak nekaj prispeval v dobro župnije. Včasih zato tudi prihaja do različnih pogledov na isto stvar. Morda se kdaj starejši ne dovolj obzirno vedemo do mlajših generacij, pa tudi mladi bi lahko bolj vneto uporabljali modrost starejših. Poskušati moramo z veliko mero preudarnosti, spoštovanja do drugače mislečih in jim znati pokazati ljubezen in dobroto. S svetim krstom postanemo del družine, ki verjame in upa v odrešenika Jezusa. S sveto birmo to potrdimo. Želimo si, da imamo vsaj to in tak odnos, kot ga premoremo, hrepenimo pa za boljšimi časi več vere in ljubezni.«

Mateja Rihter, tajnica ŽPS Kapla

Naenkrat je postalo vse tiho, da se je lažje slišalo petje ptic in človek je bolj slišal svoje misli. Te so pri mnogih težke: strah pred koronavirusom in

drugimi boleznimi, strah pred izgubo službe, velika obremenjenost zdravstvenih delavcev, spraševanje, kako bomo živeli in preživelili ... Jasno je postalo, kako krhek je naš svet in kako krhki smo mi sami. Da bi zavarovali najbolj ranljive, so po vsem svetu sprejeli ukrepe, ki so zamajali naše navade. Ob tem, ko marsikaj pogrešamo, šele vidimo, kaj nam to pomeni. Cerkev se je hitro zavedla svoje pomembne družbene vloge in je zaprla vrata svojih cerkva. Ob tem je ostala ljudem blizu prek molitev, prenosov sv. maš, prek mnogih telefonskih pogovorov in spodbud za molitev doma.

Biti blizu – prav to sama doživljam kot eno osnovnih poslanstev Cerkve, biti blizu vsem ljudem, še posebej tistim, ki so sami in trpijo. Pa ne samo duhovniki, vsaka vernica in vsak vernik je poklican k temu, da v ta svet prinaša vero, upanje in ljubezen. Jezus je imel vedno odprto srce za tiste, ki jim je težko v življenju in potrebujejo podporo, ne pa obsojanja. Župnija se z mnogimi sodelavkami in sodelavci trudi, da naši pogovori, sv. maše in druge slovesnosti vodijo k srečanju z Bogom in posredujejo njegovo ljubezen, usmiljenje in odpuščanje – da se čuti življenje, da se čuti Sveti Duh. Vedno ne uspe, a prav je, da imamo ta cilj pred očmi. Pri tem nam je svetel vzgled papež Frančišek, ki govori o usmiljenem Bogu, se zavzema za begunce in brezdomce, spodbuja k velikodušnosti: »Kaj pomeni biti velikodušen? Pomeni, da imamo veliko srce, da imamo veličino duha. Pomeni, da imamo velike ideale, željo izvrševati velike stvari, da odgovorimo na to, kar Bog zahteva od nas; vestno izpolnjevati vsakdanje dolžnosti, vsakdanja dejanja, obveznosti, srečanja z ljudmi. Pomeni delati majhne vsakdanje stvari z velikim srcem, odprtim za Boga in za druge.«

V župniji Kapla je mnogo ljudi, ki delajo našo faro živo in s tem poživijo celoten kraj. Hvala vam, drage cerkvene pevke in pevci, organistka, ministrantke in ministranti, bralke in bralci Božje besede, ključarja, animatorke in animatorji ter voditeljica oratorija, katehistinja, župnijski pastoralni in župnijski gospodarski svet, Karitas, bratovščina živega rožnega venca, veroučenke in veroučenci skupaj s starši, molitvena skupina Vrtnice, krasilke in krasilci naše cerkve, mlade pevke in pevci, dobrotnice in dobrotniki, pevke in pevci za svete tri kralje, društva in vaška skupnost, ki zelo dobro sodelujete s faro, vernice in verniki, ki živite z župnijo, in hvala g. župniku Jožetu Motalnu, ki skupaj z duhovnim pomočnikom dr. Vinkom Potočnikom vse to povezuje.

V času epidemije se dolgo nismo videli v živo, a vseeno tudi v teh težkih časih je bilo čutiti, da smo skupnost. Skupnost daje moč. Ko smem živeti v slovenski narodni skupnosti na Koroškem, mnogokrat čutim veliko bolečino, kako so bili koroški Slovenci in koroške Slovenke zaradi svoje materinščine slovenščine v družbi potisnjeni na stran. Težko je to razumeti. Prav tako je težko razumeti, da so podobna poniževanja v Sloveniji doživljali katoličanke in katoličani zaradi svoje vere. Strah se še nezavedno prenaša iz generacije v generacijo, a hvala Bogu se stanje na obeh področjih izboljšuje. Tako je bil letos na svečnico v Celovcu za škofa posvečen koroški Slovenec Jože Marketz. Kakšno čudovito znamenje! In za svoje geslo si je izbral čudovito misel, ki lepo povzame bistvo naše vere: »Deus caritas est – Bog je ljubezen.«

Simona Tertinek, tajnica ŽPS-ta sv. Ožbalt

Odkriti svoje poslanstvo je ena najpomembnejših nalog v življenju vsakega človeka. Človek odkriva svojo poklicanost z veliko pozornostjo, gre za proces, ki zahteva oseben trud in velikokrat potrpežljivost. Na začetku poklicanosti vsakega človeka je njegova lepota pred Bogom in njegov delež pri ljubezni. Za kristjane se ta poklicanost zgodi pri krstu. Skozi vsa življenjska obdobja se poklicanost izraža na različne načine. Kristjani razumemo svojo poklicanost v tem, da živimo pravičnost in ljubezen. Veliko ljudi je prepričanih, da so v Cerkvi k služenju poklicani samo duhovniki in redovniki ... Vse premalo se zavedamo, kako pomembno je vsako delo, ki ga lahko opravimo. S tem pripomoremo, da se župnija razvija in s tem tudi raste. Vsak sam mora prepoznati in začutiti, kje je njegovo poslanstvo. Vsak ima talent, ki ga mora razviti in tudi deliti. Ko združimo vse talente, dela in molitve, dobimo krasen izdelek, ki pripomore k celovitosti župnije.

Na voljo imamo veliko možnosti, da lahko izrazimo in živimo poslanstvo, in sicer:

- Podeljevanje verske izkušnje in prostovoljstvo.
- Poskrbeti za razvidnost očetovske in materinske vloge.
- Vzgoja otrok in spremljanje mladih za odkrivanje darov in služenje skupnosti.
- Skupna molitev, branje Božje besede in redno obhajanje zakramentov.
- Moliti za duhovne poklice in o njih pozitivno govoriti.
- Sodelovati v akciji za misijone.
- Izvesti različne programe za poglobljanje zavedanja o poklicanosti v Cerkvi.

Imaš moč

Oratorij je dom, ki sprejema, župnija, ki evangelizira, šola, ki uvaja v življenje, in oratorij je dvorišče za prijateljske stike in za življenje v veselju. Na teh štirih stebrih temelji še danes oratorij, kot si ga je zamislil sv. Janez Bosko.

Oratorij na Kapli je v vseh teh letih postal že skorajda stalnica, saj smo lani obeležili že enajstega. V vsem tem času smo animatorji pridobivali izkušnje in te z veseljem prenašali na nove. Poskrbimo, da smo pripravljeni otrokom pripraviti vsako leto boljši in zabavnejši oratorij. Zavedamo se, kako zelo je pomembno, da se otroci družijo. Vsi skupaj se tako učimo za življenje, pri tem spoznavamo nove ljudi in pletemo nove vezi. Oratorija na Kapli se je lani udeležilo 46 otrok, za katere je skrbelo 12 animatorjev pod duhovnim vodstvom gospoda župnika, Jožeta Motalna. Oratorij je potekal pod naslovom: »Imaš moč!« Spoznavali smo Bevkovega pravljичnega junaka Petra Klepca. Preko svoje življenjske zgodbe nam je pokazal, da z Bogom ni nič nemogoče. Ne le fizično moč, Peter Klepec je skozi odraščanje razvijal tudi svojo notranjo moč. Vsak dan smo spoznali en obraz te moči, na primer moč prošnje, moč odpuščanja, moč spoznanja,

moč svetega zakona. Te vrednote smo poglobljali v pesmi, molitvi, katezezi in delavnicah. V goste smo tokrat povabili gozdarja, ki je otroke podučil o naravnih lepotah in odnosu do narave. Oratorij smo zaključili z nedeljsko sveto mašo, s sodelovanjem otrok in spustom oratorijske zastave.

Najlepše je, ko vidimo, kako otroci komaj pričakujejo oratorij. Ko te otrok nekaj mesecev pred pričetkom že čisto nestrpno sprašuje, kdaj bodo prijavnice, ali sploh bo oratorij; takrat nas oratorijski duh objame, navduši in spodbudi. Vsako leto tega ne bi mogli izpeljati brez naših dobrotnikov, donatorjev, tistih, ki pomagajo s spodbudno besedo in se spomnijo na nas v molitvi. Vsem, ki ste pomagali oziroma še pomagate nam animatorjem, se najlepše zahvaljujemo. Z vašimi darovi smo lahko vsako leto ustvarjalnejši. Ni nam potrebno skrbeti, da bi bil kdo lačen ali žejen. Vedno ste, tako ali drugače, lepo poskrbeli za nas in za naše najmlajše. Ker hvala ni dovolj, bom za konec uporabila Jezusove besede: »Resnično povem vam: karkoli ste storili enemu od teh mojih najmlajših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40)

Lucija Praznik, voditeljica

Ožbaltska nedelja 2019

Praznovanje lanske Ožbaltske nedelje je pred nas postavilo še večji izziv kot leto poprej. Takrat, ko smo bili postavljeni pred dejstvo, da je vaška gostilna zaprta in da veselice, kot smo je bili nekoč vajeni, pač ne bo. To nam seveda ni vzelo upanja in smo kar sami pripravili druženje na župnijskem dvorišču. Dogajanje so popestrili Veseli Kapelčani, vse skupaj pa je bilo med obiskovalci odlično sprejeto. Za par entuziastov je to takrat pomenilo potrditev, da smo na pravi poti, hkrati pa tudi zavezo, da moramo v letu 2019 narediti korak naprej.

Na uvodnem sestanku konec maja lani smo na Vaški skupnosti sklenili, da VESELICA NA ŽUPNIJSKEM DVORIŠČU ZA OŽBALTSKO NEDELJO BO! Slišati je bilo sicer tudi pomisleke, da je to prevelik organizacijski zalogaj in da se ne bo izšlo, a se na to nismo ozirali, saj smo imeli pozitiven signal muzikantov. Takoj so stekle priprave na dogodke, ki smo jim dali ime Dnevi Sv. Ožbalta. Teden pred dogodkom se je seveda največ dogajalo, saj je bilo treba odstraniti plinsko cisterno za dvorano Kulturnega doma ter tudi v celoti urediti prostor, ki je dotlej kazal bolj klavrno podobo. Lepo je bilo pogledati prostovoljce iz kraja, kako so zagnano poprijeli za lopate. Ročno smo naredili tampon, saj je bilo treba zaradi ozkega prehoda med župniščem in gostilno ves material zvoziti s samokolnicami. Med delom sem večkrat poudaril, da nam je prireditev uspela že na tem koraku, saj smo spet znali stopiti skupaj, kar je v današnjih časih zavidanja vredno.

Končno je napočil petek zvečer, ki je bil namenjen otrokom. V dvorani Kulturnega doma so si ogledali animiran film, a brez pokovke in soka seveda ni

šlo. V soboto je bil na sporedu pohod po naši Vaški skupnosti. Šli smo po trasi kolesarske steze od Hidroelektrarne Ožbalt do Flosarskega pristana, kjer je bilo načrtovano druženje ob Dravi, a smo ga zaradi dežja prestavili v gostilno Šarman. V soboto popoldan pa je v kuhinji gasilskega doma začela priprave za kuhanje enolončnice tudi kuharska ekipa.

Zgodnje nedeljsko jutro so spremljale težave s kotlom, a smo takoj našli rešitev, saj so nam na pomoč priskočili sosedi s Kaple in nam posodili svoj kotel, tako da so kuharji lahko nemoteno nadaljevali s kuhanjem bograča. Pred prvo mašo je svoje izdelke postavilo na ogled par lokalnih ponudnikov, na kar so k zgodnji maši začeli prihajati prvi romarji. Pričakala jih je lepo okrašena cerkev. Po končani maši so romarji že radovedno pogledovali po župnijskem dvorišču, kaj se za dvorano kuha in kje se bo točila pijača. Muzikantje ansambla Bratov Poljanšek pa so si najprej ogledali prostor na ganku namenjen njihovem nastopu. Igrati na ganku je bila tudi zanje nova izkušnja.

Da se bliža čas slovesne sv. maše je nakazovalo vse večje število romarjev, ki so se nato ob začetku sv. maše zvrstili v procesiji okoli cerkve. Procesija se je ustavila pri zunanjem oltarju na župnijskem dvorišču, kjer je sledil evangelij, prošnje in blagoslov. Ko je šla procesija mimo, smo z ekipo v kratkem času postavili klopi in mize ter senčnike na župnijsko dvorišče. Po maši je bilo to presenečenje za obiskovalce, saj so se lahko takoj posedli in uživali v vsem pripravljenem.

Igralci Kulturnega društva smo zaigrali kratek skeč na temo praznovanja Ožbaltske nedelje brez domačega župnika. Naš župnik Jože Motaln je bil namreč v tem času s kolesom na romanju v Santiago di Compostela, bolj znano kot Jakobova pot. V skeču se nam je po telefonu tudi v živo javil. Po končanem skeču so muzikantje vrezali polko in veselica se je pričela, kot se za Ožbaltsko nedeljo spodobi. Gospodinje so postregle s čudovitim pecivom, pred mizo, kjer se je pričela deliti hrana, pa je nastala vrsta. Da so kuharji odlično opravili svoje delo, pa so dokazali prazni lonci zvečer. Natakariji so poskrbeli, da ni bil nihče žejen pa tudi stojnica s točilnim pultom je bila ves čas dobro oblegana.

Naključje je hotelo, da je ravno ta dan po Dravski dolini pešočil predsednik države Borut Pahor. Ustavil se je na naši veselici, se okrepčal z bogračem, poklepetal z ljudmi in se fotografiral z vsemi, ki so želeli fotografijo za spomin na ta dogodek. Med nami se je očitno dobro počutil, saj se mu ni preveč mudilo naprej.

Vesela družba se je ob klepetu in kozarčku zadržala pozno v noč, od starejših domačinov pa je bilo slišati, da je bila to ena boljših Ožbaltskih nedelj.

Za izvedbo prireditve gre zahvala Dr. Vinku Potočniku za darovano mašno slovesnost, domačemu Športnemu društvu, Gasilskemu društvu, Kulturnemu društvu in posameznikom pod okriljem Vaške skupnosti Ožbalt. Prav tako velika zahvala velja kuharski ekipi, lajnarju, vsem

posameznikom, ki so nas moralno in finančno podprli. Zahvaljujemo se tudi članom ansambla Bratov Poljanšek, saj brez njihovega posluha za naš skromen proračun veselica ne bi bila mogoča.

Pa smo spet dokazali, da v Ožbaltu še vedno znamo stopiti skupaj in »V OŽBALTU JE VEDNO FAJN.«

Boštjan Golob

14. Oratorij župnije Brezno

»Imaš moč, dano od Boga, moč, ki premaga vsakega, moč, ki pomaga ti, da z njo rešiš vse ljudi.« Tako je štiri dni odmeval refren himne oratorija 2019, ki se je uspešno izvedel v začetku julija.

Osrednji lik lanske oratorijske zgodbe je bil **Peter Klepec**. Skozi njegovo zgodbo odraščanja smo spoznavali vrednote in vidike, kot so: moč prošnje, moč odpuščanja, moč spoznanja, (po)moč in moč svetega zakona. Peter Klepec je preprost fantič, ki služi kruh kot pastir. Drugi hlapci ga začnejo izkoriščati in takrat v stiski prosi Boga za moč. Peter postane močan, a svoje moči ne uporabi za maščevanje, temveč za odpuščanje in vrsto dobrih del ... to je samo del zgodbe. Geslo oratorija »**Imaš moč**« je hkrati trditev in vprašanje. Vodi nas lahko v razmislek, da ima vsakdo moč, in hkrati izprašuje našo vest, koliko smo naredili na svoji notranji moči. Predvsem je spodbuda k hvaležnosti za vse prejeto. Delavnice, zgodba, pesem, molitev, kateheza in igra so sestavni del oratorijskega dne. Novost pa je bil izlet v Maribor, ki so ga predlagali animatorji. Na izlet smo se odpravili z vlakom. V mestu smo obiskali stolnico, bili deležni lepih pogledov iz cerkvenega zvonika, si ogledali akvarij in se mirno sprehodili po mariborskih ulicah.

Bili so čudoviti dnevi. Ne da se vsega opisati, treba je izkusiti in naj spregovorijo tudi slike.

Hvala staršem za zaupanje, kuharici in vsem dobrim ljudem za kakšne darove, da je oratorij v svoji izkušnji in sporočilu tako dobro uspel. Zahvala voditeljici Nini Zavrtnik za odlično vodenje, za inovativnost, dobre ideje in seveda vsem animatorjem za navdušenje, veselje, dobro voljo in predvsem čas, ki ste ga namenili mlajšim vrstnikom. Naj se duh oratorija nadaljuje v našem vsakdanjem življenju.

Jože Motaln

V Domu starostnikov Črneče praznovanje 40 let Koroškega doma

Že nekaj let smo povabljeni kot Karitas, da v začetku meseca decembra obiščemo naše župljane, ki prebivajo v Domu starostnikov v Črnečah. To posebno povabilo nam pošlje Območno združenje Rdečega križa Dravograd.

Tako smo se udeležili sodelavci Karitas iz Brezna v letu 2019. Prvo obiščemo naše župljane, ki so v domu, da se z njimi srečamo, se pogovarjamo in njim podarimo dar, ki ga prinesemo s seboj.

Po našem srečanju s starejšimi župljani smo povabljeni v jedilnico, kjer pripravijo lep praznični program.

V letu 2019 so v domu Črneče praznovali 40 let Koroškega doma.

Z nastopajočimi glasbeniki z mladimi pevci in z voditeljem so nas popeljali v lepi december, praznik Jezusovega rojstva – Božič.

S pozdravi in zahvalami vsem zaposlenim, ki skrbijo za veliko število bolnih in ostarelih, so bile izrečene besede zahvale.

Po končanem programu nas pogostijo in z medsebojnimi pogovori se zadržimo še nekaj časa.

40 let doma na Koroškem je doba, ki je zapisana mnogim, ki prebivajo tam in tudi njihovim svojcem, ki jih obiskujejo, ko vidijo prijazne obraze mladih

in tudi starejših zaposlenih, zato gre njim velika zahvala za njihov trud in skrb za starejšega človeka.

Vsem čestitke iz srca.

Ko smo se vračali domov, smo bili veseli in hvaležni, da smo se udeležili tako lepega praznovanja 40 let skrbnih in pridnih zaposlenih v domu Črneče.

*Župnijska Karitas Brezno,
Jožica Tomšič*

Planinske poti v letu 2019

V Planinskem društvu Ožbalt-Kapla smo v letu 2019 opravili celo vrsto aktivnosti: lažjih in težjih pohodov, izletov za mlade planince, akcij markacistov, izobraževanja in izpopolnjevanja strokovnega kadra.

Naj vam nanizamo nekaj utrinkov z naših poti, na katerih so nam velikokrat družbo delali mladi planinci.

V nedeljo, 27. januarja 2019, smo imeli organiziran izlet za mlade planince v planinskem krožku in člane društva od kočice Pesnik do Ribniške kočice. Pod vodstvom vodnikov Toneta in Simona se ga je udeležilo 14 pohodnikov. Med hojo proti Ribniški koči se je veter vedno bolj krepil in vodnika sta se odločila, da se vrnemo. Preživeli smo zanimiv zimski dan. Naučili smo se, da se v planinah vreme lahko hitro spremeni. Iz prelepega zimskega dneva smo bili naenkrat v snežnem metežu z mrzlim vetrom.

V mesecu marcu so se mladi planinci OŠ Brezno-Podvelka pod mentorstvom Irene Jelenko in pod budnim očesom vodnikov Simona in Marte povzpeli

Pesnik – Ribniška kočica

na Bricnikov vrh. Pridružili so se jim tudi varovanci iz Črne.

Na velikonočni ponedeljek smo markacisti poskrbeli za ureditev odseka poti od Sv. Ignacija do Lovske kočice Klančnik. Obnovili smo markacije, postavili smerne table, obnovili nekatere napise. Našemu delu so se pridružili mladi planinci, narisali so nekaj lepih markacij!

Bricnikov vrh

Pri lovski koči smo se vsi posladkali z okusnimi palačinkami, ki so jih spekle naše prizadevne planinke. Pridružili so se nam še markacisti PD Ribnica na Pohorju in PD Radlje ter gospod župan Anton Kovše.

Mladi pomagajo

Poleti, v mesecu juliju, nismo izpustili vsakoletnega romanja v Korte na Avstrijskem Koroškem. Skozi ozko sotesko smo se podali peš do cerkve k maši. Tej sledi prijetno druženje ob prepevanju slovenskih pesmi.

V nedeljo, 15. septembra, je bilo pri Sv. Pankraciju nad Remšnikom srečanje obmejnih planinskih društev. Pohodniki smo se od domačije Landfrid napotili proti cerkvi. Vmes smo uživali v razgledih in na koncu še "grizli" kolena v zadnji, precej strm odsek poti.

Pri cerkvi smo se srečali s pohodniki iz PD Radlje, Bricnik-Muta ter avstrijskimi planinci iz Alpenverein Leibnitza, Eibiswalda in Deutschlandsberga. Narejena je bila lepa sveča z napisi vseh društev, ki sodelujejo pri pohodu in postavljena na oltar v cerkvi, kjer je bila skupna slovensko-avstrijska maša. Upamo, da se nam letos pridruži še več pohodnikov.

Izlet Rogla – Lovrenška jezera za mlade planince, njihove starše, dedke, babice je bil na izredno lep, a

Srečanje obmejnih PD

hladen dan. Veliko otrok in njihovih spremljevalcev je uživalo v lepih razgledih in občudovalo prelepo jezero.

V septembru smo imeli skupaj s PD Ribnica na Pohorju, PD Prevalje in našim PD Ožbalt- Kapla dvodnevno potepanje po Velebitu. V soboto smo prehodili prvi del Premužičeve staze v Severnem Velebitu. Pot je dolga 16 km, je zelo zanimiva in ni pretežka, saj ni nobenih izrazitih vzponov. Naslednji dan smo se zbudili v krasno jutro. Po dolinah morje megle, pri nas sonce. Obiskali smo Kuču Velebita ter vas Kuterevo, v kateri skrbijo za medvede.

V oktobru smo bili na izletu "S klopce na klopce", ki smo ga organizirali za mlade planince v Osnovni šoli Brezno-Podvelka, njihove starše, dedke, babice in člane društva. Izhodišče za pohod je bila Gorica pri Slivnici, od koder smo se v prekrasnem sončnem vremenu povzpeli do klopce na Presekah, od koder je čudovit razgled na Slivniško jezero in Gorico pri Slivnici. Od tu smo pot nadaljevali do cerkve Sv. Helene in se spustili do vasice Bukovje in še do glavne ceste, kjer nas je čakal prevoz. Preživeli smo lep dan v naravi ob klepetu, igri in hoji.

Ne smemo pa pozabiti naše udeležbe na Turističnem dnevu Občine Podvelka. Preko 40 pohodnikov se nas je podalo po Srčkovi poti po Kapli. Hoja po naši domači pokrajini nas je ob lepih razgledih hitro pripeljala nazaj na izhodišče, kjer smo prisostvovali otvoritvi, kulturnemu programu in pogostitvi. Res je bilo prijetno!

Naše poti po planinah, ob rekah, potokih, v strmih skalah nam prinašajo veliko veselja, nove energije in zdravja.

Lep planinski pozdrav!

Planinci PD Ožbalt-Kapla

Naključna srečanja preraščajo v prijateljstvo

Velikokrat naključja spremenijo potek življenja in prav naključja so pripomogla, da gasilci dobro sodelujemo, se družimo v resnih akcijah, skupnih akcijah v smislu izobraževanja in prijetnih druženjih kot prijatelji. Naše društvo se je v začetkih delovanja najprej aktivno povežalo z društvi v Gasilski zvezi Dravske doline, nato s sosednjim gasilskim društvom iz Oberhaaga ter še nekaterimi iz sosednje Avstrije. Naključje pa je prineslo tudi sedaj že tradicionalno sodelovanje in vsakoletna srečanja z gasilci iz štirih gasilskih društev. Tako so srečanja postala tradicija in s tem se utrjujejo prijateljske vezi med gasilci iz različnih krajev Slovenije in Avstrije, ki so koristna tudi za pridobivanje izkušenj in novih spoznanj znotraj gasilstva.

Gasilci Sodišincev iz Prekmurja, Bistrice ob Sotli, Bistrice ob Dravi in Kaple na Kozjaku se vsako leto srečamo v organizaciji društva, ki je na vrsti in ki je tudi organizator srečanja. Tako smo v desetih letih obiskali vsa društva že dvakrat ali več. Z ogledi spoznavamo znamenitosti krajev na območju posameznega društva.

Tako smo v Prekmurju na čisti prekmurski ravnici v organizaciji gasilcev iz Sodišincev in Občine Tišina obiskali Vrt spominov in tovarištva v Petanjcih, kjer nam je skrbnik vrta g. Šiftar slikovito orisal nastanek in pomen enkratnega botaničnega vrta, obiskali osrednje gasilsko društvo v občini Tišina, PGD Tišina, ogledali znameniti park ob Batthyanijevem dvorcu pri občini Tišina, ki ga je občina obnovila in je po besedah župana g. Franca Horvata namenjen za zdravnika, zobozdravnika, lekarno, poročno dvorano in še kaj. Ogledali smo si še manjše gasilsko društvo in naselje Murski Črnci, kjer je nam zbranim

gasilcem predstavil zgodovino vasi in gasilstva vsestranski domačin, starosta prekmurskih gasilcev, Franc Gomboc.

Gasilsko društvo Bistrica ob Sotli leži tik ob slovensko hrvaški meji, deluje na delu območja Kozjanskega, ki je prav tako kot Kapla zelo razgibano območje. Reka Sotla je naravna in državna meja med Hrvaško in Slovenijo, kjer po besedah gasilcev domačinov ni prave meje. Kot pokrajina je Kozjansko drugačno od naših krajev, področje ni tako gozdnato, veliko je sadnega drevja in vinogradov. Spoznali smo Svete gore, prijazni vinogradniki so nas vabili v svoje kleti, župan občine g. Franjo Debelak nam je razkazal malo občinsko središče, šolo, skratka, zelo so ponosni na svoj kraj. Ogledali smo si tudi sosednji Kumrovec, znan kot rojstni kraj Josipa Broza, obiskali PGD Brežice in tudi značilne kleti v zemlji imenovane »repnice«.

PGD Bistrica ob Dravi, ki leži v občini Ruše in je nam najbližja, je pravo obdravsko pohorsko društvo ter je tako nam najbolj podobno. Tako kot Kapla imajo večji del svojega območja na Pohorju na zelo razgibanem terenu. Kraj Bistrica ob Dravi je manjše naselje, včasih industrijsko naravnano, z leti preusmerjeno v manjše obrtniške obrate, vendar pa z zelo pestro dejavnostjo, kar je seveda dodaten izziv za gasilce. Popeljali so nas po naselju Ruše in nas seznanili z znamenitostmi kraja, na ogled Falske

graščine in na Pohorje. Na zadnjem srečanju v letu 2019 so nas popeljali v sosednjo občino Maribor, na območje bivše tovarne TAM, kjer je v času 2. svetovne vojne 15 m pod površjem delovala tovarna rezervnih delov za nemško letalsko industrijo pod strogim režimom nemških vodij.

Doma, na Kapli, pa smo gostujočim društvom razkazali in predstavili samo vas z njenimi posebnostmi, pokazali Odomovo jezero z lovsko kočo, obnovljeno partizansko bolnico Tevakin pri Druleku, muzej domačega orodja in kmečkih pripomočkov na kmetiji Lampred (Tončka in Viki Dojnik), popeljali pa smo jih še h gasilcem – našim

sosedom v Oberhaag, kjer so nam prijazni gasilski kolegi prikazali svoje delovanje, spotoma pa smo jim pokazali stanje na gozdnih področjih, tako na eni kot drugi strani meje, ki jih je prizadel hud veter v decembru 2017.

Sodelovanje gasilcev iz Avstrije, in sicer s FF Oberhaag, pa sega že v leto 1989 v čas, ko je bila državna meja med Avstrijo in takratno Jugoslavijo še močno zaprta, vendar pa za gasilce kot vztrajne in pogumne ljudi odprta za medsebojno pomoč tako na eni kot drugi strani.

Že pred vstopom Slovenije v EU smo kljub državni meji vsako leto prirejali skupne vaje, eno leto v Sloveniji, drugo leto v Avstriji. Ob vstopu v EU smo izvedli skupno vajo na kmetiji Wechtitsch ob državni meji. Na tej lokaciji sta takrat župana občin Oberhaag in Podvelka posadila spominsko lipo. Vsako leto imamo srečanja na skupni gasilski vaji, pa tudi drugače prijateljsko med letom. Zadnja leta se je prijateljstvo še poglobilo, kar je morda pogojeno tudi z novim vodstvom gasilcev v Oberhaagu.

Življenje brez sodelovanja in prijateljstva je prazno, zato ga negujemo z dobrimi zgledi.

Za PGD Kapla, Jože Poglajen, VGČ org. sm. II

Delovno v PGD Ožbalt

Lep pozdrav iz prostovoljnega gasilskega društva Ožbalt.

PGD Ožbalt letos praznuje okrogel jubilej, in sicer 70 let. Društvo je bilo ustanovljeno 8. oktobra 1950. Tudi letos smo bili že pridni, saj smo že naredili rekonstrukcijo obeh garaž in nova tla v garaži. S tem smo pripravili prostor za novo moštveno vozilo, ki ga pričakujemo prihodnje leto. Za to vozilo, ki prihaja v garažo, smo v letu 2019 organizirali pobiralno akcijo. Na tem mestu se bi zahvalil vsem krajanom in krajanom VS Ožbalt za njihove prispevke. Ob enem bi se zahvalili tudi vsem donatorjem in sponzorjem izven VS Ožbalt. Na novo smo si tudi uredili sejno sobo, ki je namenjena sejam upravnega odbora, nadzornega odbora in poveljstva. Organizirali bomo tudi Florjanovo mašo v mesecu maju, kjer povabimo vsa društva iz gasilske zveze Dravske doline. V društvu smo se odločili, da celotno slavje ob visokem jubileju društva prestavimo na naslednje leto, ko bo občinski praznik v VS Ožbalt in takrat bomo tudi krstili novo moštveno vozilo.

Za obnovo garaž bi se na tem mestu zahvalili Občini Podvelka, ki je sofinancirala del zneska.

Delo z aktivnimi člani poteka usklajeno na vseh področjih. Trudimo se tudi z mladino, da bo društvo dobilo pomladek.

Zahvaljujemo se vsem gasilcem, ki svoj prosti čas namenijo delu v društvu.

Na pomoč!

*Podpredsednica PGD Ožbalt,
Marcela Čas*

Oktober – mesec požarne varnosti

Prostovoljno gasilsko društvo Brezno-Podvelka je tudi v oktobru 2019, mesecu požarne varnosti, pripravilo Dan odprtih vrat. Program aktivnosti je vodil in komentiral predsednik PGD Brezno-Podvelka Leon Arl, ki je tudi pozdravil obiskovalce, med njimi župana Antona Kovšeta, inž.

Številnim občanom in občankam vseh starosti so pred gasilskim domom v Breznu predstavili gasilno opremo in opremo za nudenje prve pomoči ter prikaz uporabe nekatere opreme. Tako so med drugim pokazali, kako pravilno gasimo goreče olje, če ga gasimo z vodo pride do eksplozije, uporabo vodnega topa je prikazal poveljnik PGD Brezno-Podvelka Simon Šauperl, gasilci pionirji pa so z ročnimi brizgalnami pogasili začetni požar.

Otroci so bili aktivni tudi v različnih delavnicah, ki jih je vodila tajnica PGD Brezno-Podvelka Nastja Robnik Slemnik, domiselno pa so izrezovali tudi buče za noč čarovnic. Obiskovalci so se sladkali s palačinkami in jabolčnim sokom, za kar sta poskrbeli članci Melita Tertinek in Romanca Florjančič, za pečen kostanj pa je skrbel član Lojzek Ropret.

Mag. Jože Marhl

Jubilejno – 10. srečanje igralcev KMN Brezno

V avgustu 2019 je Klub malega nogometa Brezno, ki ga vodi Benjamin Jakičič, organiziral športno srečanje za svoje člane vseh generacij. Tokratno srečanje je bilo jubilejno – 10. srečanje. Udeležence srečanja sta pozdravila in nagovorila župan Občine Podvelka Anton Kovše, inž. in vodja tekmovanja Benjamin Jakičič.

Tekmovalci so se pomerili v nogometu, šahu in igranju taroka. V nogometu je prvo mesto osvojila ekipa Toneta Krebsa, drugo ekipa Danila Tertineka, tretja pa je bila ekipa Roberta Krivograda. Naj igralec turnirja je bil Miha Grögl, naj vratar Zdravko Vobovnik in naj strelec Jaka Rožman. V šahu je zlato osvojil Zvonko Rebernik, srebro Joško Jamnik in bron Vito Harum. V igranju taroka je najvišjo stopničko osvojil Marjan Rožman, drugo Boštjan Par, na tretjo pa je stopil Zvonko Rebernik.

Bilo je poskrbljeno tudi za okrepčilo in osvežitev.

Mag. Jože Marhl

Aktivno v Športnem društvu Ožbalt ob Dravi

Nenehna aktivnost in zavzetost vodita k ustvarjanju lepe in prave tradicije na katerem koli področju v življenju. Tako se potem ustvarjajo bogate zgodbe, izkušnje za prihodnje rodove in darilo družbi, v kateri vsi živimo. Tudi v društvih je podobno in potrebno je biti aktiven ne glede na situacijo, pomanjkanje časa in spremembe, ki so del našega načina življenja. Vse, kar bomo naredili in ustvarili, bo ostalo del nas in našega časa. Ne glede na številčnost, velikost in možnost vpliva se je potrebno truditi in na pozitiven način širiti energijo, ki povezuje, gradi in ustvarja dodano vrednost.

V ŠD Ožbalt se trudimo po najboljših močeh ustvariti pogoje za športno udejstvovanje čim širšega kroga ljudi in hkrati promovirati šport v različnih športnih panogah. Tako smo sanirali objekt in ropotarnico v športnem parku, da sta pripravljena za novo barvno preobleko, urejali in čistili celoten športni park,

kosili vso travnato površino, da je bilo zmeraj lepo in pripravljeno za vse aktivnosti, ki so se dogajale v športnem parku.

Športno smo se udeleževali v vseh možnih panogah, ki so nam na voljo. Trenirali smo na prostem v naravi, v našem športnem parku in v telovadnicah v Lovrencu na Pohorju, Radljah ob Dravi in Mariboru. Kot že rečeno smo poleg vseh tekmovalnih vidikov (nastopanje v vseh letnih ligah, zimska liga, pokalnem tekmovalstvu) sodelovali še na turnirjih in športnih dogodkih v bližnji okolici, zopet smo kolesarili – 15. s kolesi na morje in seveda tekli na številnih tekaških prireditvah ter maratonih. Organizirali smo tradicionalni Velikonočni turnir, Odbojarski turnir na mivki, 3. Ožbalski tek, ki poteka ob reki Dravi in je zopet pritegnil več kot 50 tekačev. Prav tako smo izvedli 4. gorski tek iz Ožbalt na Kaplo, ki se ga je letos udeležilo 15 tekačev. Kot zmeraj smo dobro sodelovali z drugimi društvi v kraju in občini pri organizaciji različnih dogodkov (izpostaviti gre dobro in aktivno sodelovanje z VS Ožbalt, KD Ožbalt, PGD Ožbalt, PD Ožbalt-Kapla, ŠD Kapla, ŠD Splavar in ŠD Lovrenc na Pohorju).

Vse bralce Flosarja vabimo, da se odločijo za gibanje in zdrav način življenja oziroma druženja ter se udeležijo aktivnosti krajevnih društev v naši občini.

Športni pozdrav!

*Mag. Peter Verčko,
predsednik ŠD Ožbalt ob Dravi*

Vsebina

Beseda urednika	2
Nagovor župana	3
Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2020	4
VS Podvelka v preteklem letu	7
V Ožbaltu je vedno fajn	8
Slavnostno v KUD Lehen na Pohorju.....	9
Življenje Lehenčanov ni bilo lahko	10
Na Kapli se je maščeval Bozon.....	11
Osnovna šola Brezno-Podvelka.....	12
Beseda naših osnovnošolcev	15
Obmejno hribovje Kozjak.....	16
Skrbimo za izročila NOB.....	18
Aktivnosti Koronarnega kluba Dravske doline	20
Tradicionalni že sedmi Dan zdravja v občini Podvelka	21
Nepozabno doživetje pri čebelarjih	22
Številčnost bobrov se povečuje – golosek to potrjuje	24
Buča – rekorderka iz sosednje občine.....	25
Župnije Brezno, Kapla in Sv. Ožbalt	26
Imaš moč	29
Ožbaltska nedelja 2019	30
14. Oratorij župnije Brezno	32
V Domu starostnikov Črneče praznovanje 40 let Koroškega doma.....	33
Naključna srečanja preraščajo v prijateljstvo	36
Delovno v PGD Ožbalt	38
Oktober – mesec požarne varnosti.....	39
Jubilejno – 10. srečanje igralcev KMN Brezno.....	40
Aktivno v Športnem društvu Ožbalt ob Dravi.....	41

REMOPLAST d.o.o.

PVC in ALU okna, vrata in senčila

Husqvarna GARDENA

Poletne akcije!

LOPA
TRGOVINA ZA VRTIČKARJE IN PROFESIONALCE

051 640 660
www.lopa.si Kosarjeva 4, 2000 Maribor

GEOMERITVE

GEOMERITVE d.o.o., Slovenj Gradec
t: 02 88 21 320, e: info@geomeritve.si
www.geomeritve.si

že 20 let za vse geodetske storitve

KOROŠKI ZIDAR
Boštjan VEZOVIK s.p.

Sv. Primož na Pohorju 67b
2367 Vuzenica
tel.: (02) 8790 183
www.koroskizidar.si

Davčna številka: SI54942349
Boštjan: 041 788 489
Email: koroski.zidar@siof.net

moGa

SVETOVANJE IN NAČRTOVANJE
SAJENJE IN UREJANJE OKOLJA
NEGA DREVES
ZATRAVITVE
VZDRŽEVANJE
VRTNI CENTER
SPLETNA TRGOVINA

ČE MORA KRUTO PASTI ALI NEŽNO RASTI...

www.moga.eu

Cepe
d.o.o.

-direktni print na majice
- tampontisk
- sitotisk
- UV tisk

Tel.: +386 2 671 36 81 tiskarstvo.cepe@krs.net
GSM: +386 31 511 218 www.cepe.si
Martina GOLJA
Zg. Selnica 73/a, 2352 Selnica ob Dravi, Slovenija

Koroška lekarna

S PRAVO POMOČ
IN REŠEVANJE
VARNOST
ZAGOTOVLJENI!

078 Servis

VODILNI PROIZVAJALEC V EVROPI V PROGRAMU MERIL ZA GRADBENIŠTVO

TOVARNA MERIL KOVINE
SLOVENJ GRADEC

- VOĐNE TEHTNICE - LIBELE
- ZIDARSKÉ LETVE IN PROFILI
- MERILNI KOTNIKI
- KOVINSKA RAVNILA
- DOLŽINSKA MERILA
- LASERSKI PROGRAM
- GOZDARSKÉ PREMIERKE
- ŠVINČNICE
- IZDELKI ZA OZNAČEVANJE IN ZARISOVANJE
- REKLAMNI IZDELKI
- ROČNA ORODJA ZA IZRABNÁVE
- DRUGA MERILNA ORODJA

TOVARNA MERIL KOVINE, d. d.
Panneče 153, 2380 Slovenj Gradec
Tel. 02 88 46 300
Tel. 02 88 46 314
E-pošta: info@tm-kovine.si
www.tm-kovine.si

UMERITE SI ŽIVLJENJE S KAKOVOSTNIMI MERILI

Utrinki z občinskega praznika 2019

